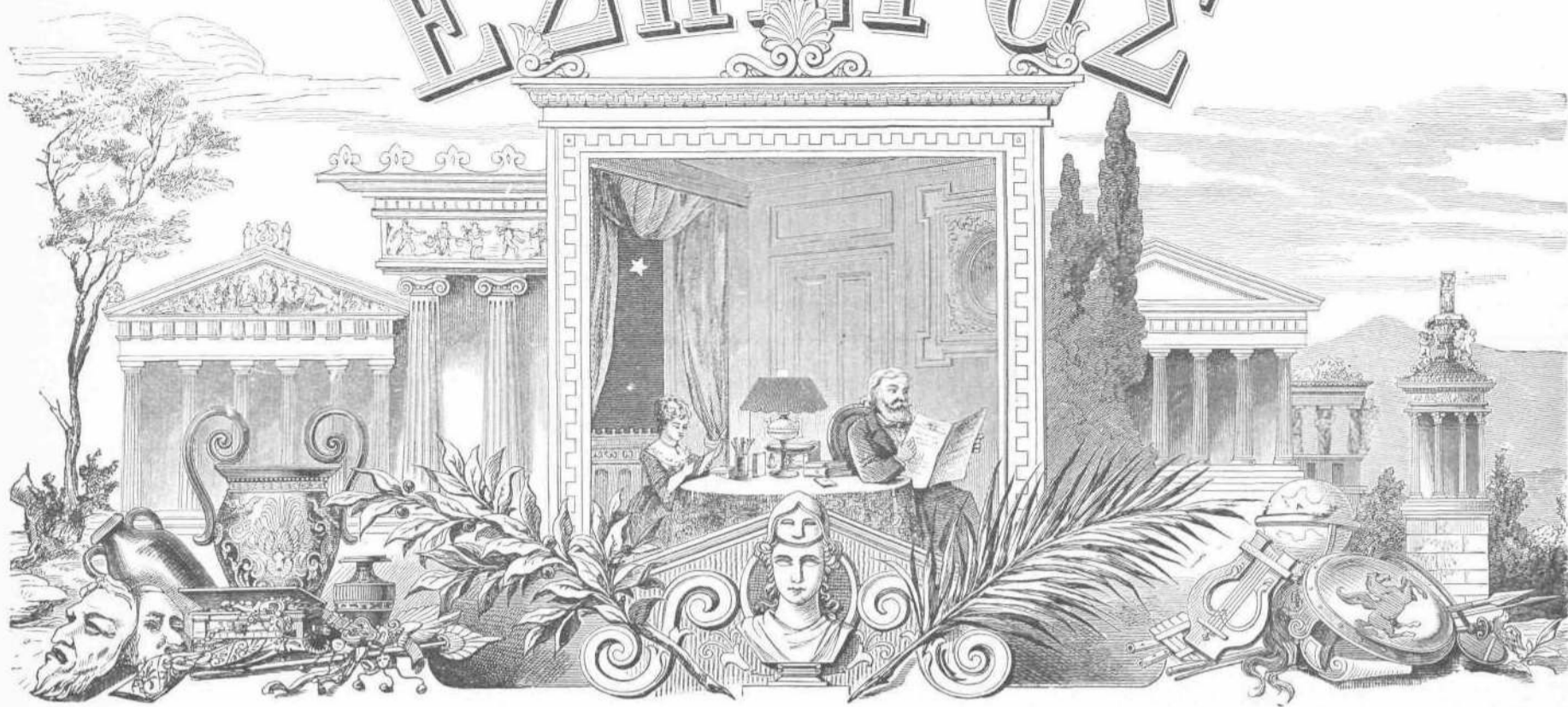

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Δ΄.

Εκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

≡ Ἐν ΛΕΙΨΙΑ τῆ 15/27 Νοεμβρίου 1884 ≡

ἑμὴ ἔτησία
προπληρωθῆ ἡ
εἰς χρυτοί.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρόβελ. 16.

ΑΡ. 86.

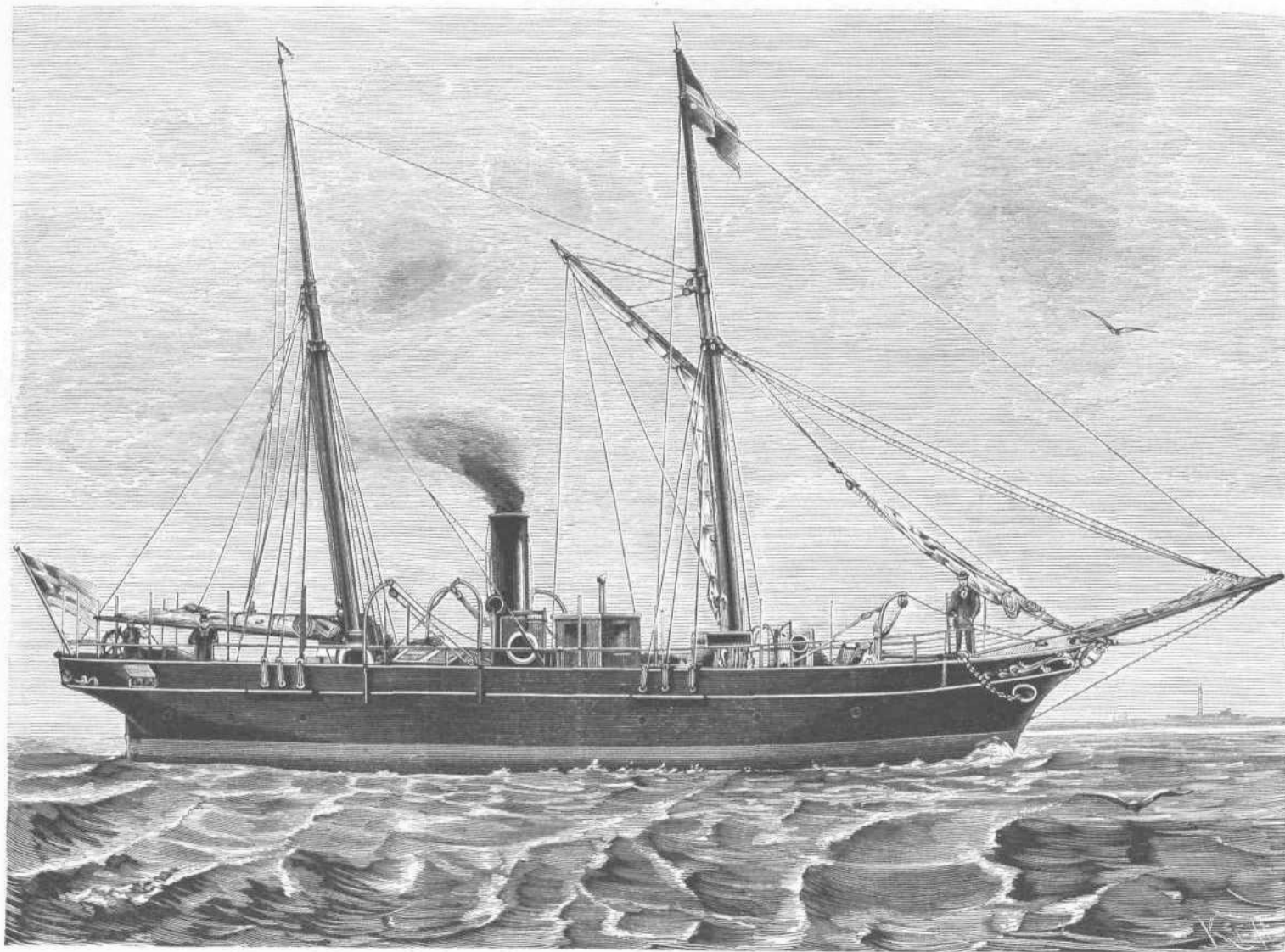
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμομηλοία Κίσσα. — Περὶ τῆς σχέσεως τῶν ἐπιστημῶν πρὸς ἀλλήλας, καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς ἐπίστης ἀρχῆς αὐτῶν. — Παρατηρήσεις τιτὲς πρὸς θεραπείαν τῆς χολέρας. — Φυσιολογικὰ πειράματα. Οἱ πηρῆται (τέλειος). — Ὀπισπολεῖον ἐν Κίρα. — Ἐλεγείον. — Περαιθεῖα εἰς ἄνω Αἴγυπτον. — Ὁ Ἰώβ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ. — Ποίησις. — Τὸ οἶκμα τῶν Ἐστιάδων (Vestales). — Ἑλληνες χοροφύλακες. —

Ἡ προκήπισσα. Διήγημα. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματικο-βώτιον.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμομηλοία Κίσσα. — Ὀπισπολεῖον ἐν Κίρα. — Ὁ γὰρ τοῦ Ἐδμοῦ. — Ἡ ἐραχώδης ὄχθη τοῦ Νείλου. — Ὁ Ἰώβ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ. — Ἑλληνες χοροφύλακες ἐν περιπολία. — Λάδος Ἡμερολογίου.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΜΗΛΟΙΑ "ΚΙΣΣΑ".

Ἐκ φωτογραφίας σταλείσης ἡμῖν παρὰ τοῦ Κυρίου Σ. Λοβέρδου ἐν Λονδίῳ.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΗΜΙΟΛΙΑ

ΚΙΣΣΑ.

(Μετὰ εἰκόνας, ἴσα σελ. 209.)

ΓΝΩΣΤΟΝ εἶναι ὅτι ἡ ἡμέτερα Κυβέρνησις κατεσκεύασε πρὸ τινος ἐν Λονδίῳ τρεῖς ἀτμομημολίας, προσωρισμένας διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Κράτους ὑπερρέσιαν. Τὰ τρία ταῦτα πλοῖα, λαβόντα ὀνόματα χερσαίων (!) πετηνῶν, ἐκλήθησαν Κίτση, Ἀθῶν καὶ Κίτσα. Τῆς Κίτσης, ἥτις τελευταία πασὼν καθελκυσθῆ, δημωσιεύομεν σήμερον τὴν εἰκόνα γενομένην ἐκ φωτογραφίας ἣν ὁ ἀξιότιμος κ. Σ. Λοβέρδος ἐν Λονδίῳ λίαν προθύμως ἀπέστειλεν ἡμῖν. Αἱ τρεῖς ἀτμομημολία εἶναι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους ναυπηγηθεῖσαι εἰς ἓν τῶν πρώτων ναυπηγείων τοῦ Λονδίνου· τὸ μήκος των εἶναι 76 ποδῶν, τὸ πλάτος 15, τὸ βάθος 10, χωρητικότητος 80 τόνων καὶ δυνάμεις 130 ἵππων. Ἡ καθέλκυσις τῆς Κίτσης ἐγένετο περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου δι' ἐπισημοῦ τελετῆς, ἐν ἣ παρευρέθη μεταξύ πολλῶν ἄλλων καὶ ὁ ἐν Λονδίῳ γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, κ. Ἀλέξανδρος Α. Ἰωνίδης, ὅστις μεγάλας κατέβαλε κόπους περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως τῶν ναυπηγηθέντων πλοίων. Ἄλλως τε ὁ κ. Ἀλ. Ἰωνίδης εἶναι γνωστός τῷ Πανελληνίῳ διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ πατριωτικὰ του αἰσθήματα καὶ μετὰ μεγάλου ζήλου καὶ πολλῆς φιλοτιμίας ἐκπλήρησά τὰ ὑψηλά αὐτοῦ καθήκοντα, τὰ ὅποια τῷ ἀνέθεσαν ἡ ἡμέτερα Κυβέρνησις.

Ἡ δοκιμασία τῆς "Κίτσης" ἐγένετο ἐν τῷ Ταμέσι ποταμῷ, καὶ πάντες οἱ παρευρεθέντες ὠμολόγησαν ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι κομψότατον καὶ ταχύ· φέρον τὴν κυανόλευκον ἐθνικὴν σημαίαν διέσχιζε γοργὴν τὰ κύματα. Ἀφ' οὗ ἐφ' ἰκανὴν ὄραν ἐπλευσε καὶ πρὸς τὸ βῆμα καὶ ἐναντίον αὐτοῦ, ἐξήχηε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ὑπολογισμοῦ, καθ' ὃν ἡ Κίτσα διατρέχει 11 ἀγγλικά μίλια τὴν ὄραν, περισσότερα κατὰ ἓν περὶ τοῦ μίλιον ἀφ' ὅτου συμφωνήθη μετὰ τῆς ναυπηγείας αὐτῆς Ἐταιρίας. Ἐνωσεται, ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ οὔτοι, οἱ γινόμενοι κατὰ τὴν δοκιμασίαν, καὶ μάλιστα ὑπ' αὐτῶν τῶν ναυπηγῶν, δὲν πρέπει νὰ ὦσι δι' ἡμᾶς γνώμονες ἀκριβεῖς καὶ ἀνεκλιτοί· ἀλλ' ὅπως ὅσοιτε καὶ 10 μίλια τὴν ὄραν ἂν διατρέχωσι αἱ νῆαι ἀτμομημολία, ἡ ταχύτης αὐτῆ εἶναι ἀρκούσα.

Αἱ τρεῖς ἀτμομημολία ἀφίχθησαν ἤδη εἰς τὰ ἐλληνικά ὕδατα. Κατὰ πόσον εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἐλληνικὸν ναυτικόν, τοῦτο δὲν εἶναι ἡμέτερον ζήτημα νὰ ἐξετάσωμεν. Ἡ Ἑλλάς εἶναι δύναιμις ναυτικῆ, ἀλλὰ διὰ νὰ καταστή ἀληθῶς δύναιμις ναυτικῆ ἀξιόμαχος, ἀπαιτοῦνται πολλὰ ἀκόμη. Βεβαίως τὰ μικρὰ ταῦτα πλοῖα δὲν συντελοῦσι πολὺ εἰς ἐπαύξειν τοῦ ἀξιόμαχου τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ. Διό, καθ' ἡμᾶς, προσφορώτερα πρὸς τοῦτο εἶναι τὰ ἤδη ναυπηγούμενα καταδρομικὰ "Πηγεῖς", "Εὐρώτας", "Ἀχελῷος" καὶ "Ἀλφειός", ὧν τὰ μὲν δύο ναυπηγοῦνται πάλιν ἐν Λονδίῳ ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι, τὰ δὲ ἕτερα δύο ἐν Σκωτίᾳ παρὰ τὴν Γλασκῶθην. Τῶν ἐν Σκωτίᾳ κατασκευαζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων ἐλπίζομεν συντόμως νὰ δημωσιεύσωμεν εἰκόνα κατὰ τὴν φωτογραφίαν, ἣν ὑποσχέθησαν ν' ἀποστείλωσιν ἡμῖν αὐτοὶ οἱ ναυπηγοὶ αὐτῶν, κύριοι MAC-MILLAN. Εὐτοχεῖς λογίζομεθα καὶ ὑπερήφανοι δυνάμενοι ν' ἀναγείρωμεν ἐν τῷ "Ἐσπέρω" πᾶσαν ἐν τῇ φίλῃ ἡμῶν πατρίδι γινομένην πρῶσθον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΑΣ

ΚΑΙ

ΙΔΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΙΣΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΥΤΩΝ.

Υπό τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κ. Καλοῦθου.

Ἐπισκεπτόμενος τὰς πεπολιτισμένας χώρας καὶ μετὰ περιεργείας τὰ ἐν αὐταῖς παρατηρῶν εὐρίσκει ἐν ἐκάστῃ σχεδὸν τούτων ἠθοδομημένον σὺν ἄλλοις οἰκοδομήμασι καὶ ἱερῶν τῶν Μουσῶν τέμενος, ὅπερ κοινῶς πανεπιστήμιον καλοῦσιν. Εἰσερχόμενος δ' οὗτος εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῆν ἐστίαν καὶ ὁρᾷ ματὶ ἐστασιῶν κατοπεύων τοὺς ἐν αὐτῇ ὄρῳντας πρὸς τὰς ἐπιστήμας νεανίας ἤθοντας ἐπὶ τῇ εὐαρέστῳ ταύτῃ ἔξῃ αὐτῶν, ἐφ' ἣ καὶ τείνων οὗς εὐχέοντο τοῖς διδασκασίαι ἀκούει παρ' αὐτῶν ἀπὸ ἔδρας ἐξαγγελλόμενα ῥήματα μετὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰ οὐκ πάντοτε, ὑψηλῶν ἐννοιῶν καὶ φρονημάτων. Ἐπὶ δὲ τῇ ἀκοῇ τῆς διδασκαλίας ταύτης σφόδρα θεληγόμενος καταλαμβάνεται οὕτως ὑπὸ ἱερῶν αἰσθημάτων, ὥστε οἶσται εἶναι οἰονεὶ ἐν πνευματικῇ τινι παραδείσῳ τῆς θείας Σοφίας, ἐνθα ἀναφέρονται ὡς εὐωδὴ ἄνθη, ὡς ἱαματικὰ ἔθνα καὶ ἀειθαλῆ φυτὰ αἱ διὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐρευνητικοῦ πνεύματος ἀποκαλυπτόμενα ἐπιστημονικὰ ἀλήθειαι, ὧν ἡ εὐωδία καὶ τὸ κάλλος ἄρρητον· ἢ ὅτι εὐρίσκειται πρὸ ἱεροῦ τινος θουιαστήριου, ἐξ οὗ ὡς ἐξ ἄλλης πολυκρούου καὶ πολυχεύομενος πηγῆς ἀρρύνεται ἀφθόνως οἱ νεανίαι οὔτοι τὴν ἐλλογίαν τῆς μαθήσεως πολλῶν εὐαρέστον προϊστορικῶν γεγονότων καὶ παμπόλων ἄλλων ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων, ὧν ἡ ἀκριθὴς γνῶσις καὶ φαιδρὸν προαγγέλλει καὶ ἀγαθῶν πλουσιοπάροχον ὑποσχεῖται τὸ μέλλον εἰς πάντα δόκιμον τῆς ἐπιστήμης ἐργάτην. Καὶ ἀληθῶς τὸ μέλλον παντὸς τοιοῦτου εἰκονικῶς περιγραφόμενον δύναται νὰ παρασταθῇ ὡς τὸ ἐν καιρῷ τοῦ ἔαρος φωτεινὸν ἄλσος, ὅπερ φύλλα καὶ ἄνθη ἐκθέλασάντων ἄφθονον ὑπόσχεται τὴν συγκομιδὴν. Καὶ ὅμως ἡ ἐλπὶς αὐτῆ οὐκ ὀπανίως ἐλέγχεται ψευδομένη πολλῶν καὶ διαφόρων αἰτιῶν ἐνεκα. Οὐδαίς δὲ ἀγνωστῆ εἰς τὸ δόσος τοῦτο ἀπὸ φωτεινοῦ δὲν κνεφαῖον προϊόντος τοῦ καιροῦ τοῦ ἔτους μεταβάλλεται καὶ εἶτα ὠχρὰ καὶ μαρμαίνεται, τῶν φύλλων ἀπάντων καταρρέοντων, οὗτω καὶ ἡ ζωηρότης ἣτοι ἡ ἀνθηρότης τοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἀκμή τῆς σπουδῆς αὐτοῦ παρέρχεται ἐν μαθήσεως τροχῷ σπέρωνται κανονικῶς περὶ αὐτόν· Τοῦ προβαλλομένου δὲ τούτου ζητήματος ἡ ἐξετάσις ἔστω ἐνθάδε ἡ κυρία ἡμῶν ὑπόθεσις.

Πρὶν ἢ ἀνοίξωμεν ἐνθάδε τὰς πόλας καὶ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ πεδῖον τῆς ἐρευνῆς ταύτης, πρὶν ἢ χωρήσωμεν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα αὐτῆς ἀναζητοῦντες τὴν κυρίως αἰτίαν τὴν ἀποτελοῦσαν τὸν ἐν λόγῳ σύνδεσμον τῶν ἐπιστημῶν ἀνοούμεν ἀπευθυνόμενῃ ἡμῖν καὶ ἑτέραν ἐρώτησιν, τὴν ἐξῆς· ὁ σύνδεσμος ὁ συνδῆσος τὰς ἐπιστήμας ὁποῖός τις εἶναι; ἐξωτερικῶς δηλαδὴ, ἀπλοῦς, τυχαῖος, ἢ μήπως τοιοῦτος μὴ ὑπάρχοντος αἱ ἐπιστήμαι ὑφίστανται ἀσυνδέτως πρὸς ἀλλήλας, φαίνονται δὲ μόνον ἐξωτερικῶς ἡνωμένα, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδοιατικῶν οἰκοδομήματι, ἐν ᾧ καὶ θωπεύονται ἐγγὺς ἀλλήλων κείμεναι καὶ ἢ ὑπὸ τοιοῦτον θωπευτῶν οὗς μόνῃ ἡ εὐνοία τῶν κρατούντων τῆς ἡμέρας ἐταξεν ἐν τῷ ἰδρύματι τοῦτῳ τῷ πανεπιστημίῳ λέγων πολλῶν ἐνεκα, οὗς βραδίως δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ; Ἡνωγαρχομένου δὲ ἄνευ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ν' ἀπαντήσωμεν λέγοντες, ὅτι οὕτε ἡ θέλησις τῶν ἀρχόντων, οὕτε ἡ εἰς τὸ αὐτὸ συγκέντρωσις τῶν καθηγγητῶν, οὕτε ἄλλῃ τις ἐξωτερικὴ δύναμις ἀποτελεῖ τὸν κυρίως σύνδεσμον τῶν ἐπιστημῶν. Ὁ κεντρικὸς κρίκος ὁ

πολειπόμενον εἶναι πλέον οὐ μόνον ἐλάχιστον, ἀλλὰ καὶ χείριστον.

Οὐδὲ χρῆζει ἀποδείξεως ὅτι ὁ καιρὸς καθ' ὃν φοιτᾷ τις εἰς τὸ πανεπιστήμιον εἶναι δι' αὐτὸν καιρὸς σοφῆς, δι' ἣς ὁρίζεται ὁ καθ' ἅπαντα τὸν μέλλοντα βίον αὐτοῦ θρησκείας. Εἰς τὸ κριτήριον δὲ τοῦτο, οὐ τινος τὴν φοιτητὴν οὐδαίς τῶν ἀνθρώπων διαφυγεῖν δύναται, εἰσερχόμενος καὶ ὁ τὰ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ περιεραζόμενος, ἀναγινώσκει ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου λέγουσαν, ὅτι πᾶς ὁ περὶ τὰς ἐπιστημονικὰς μαθήσεις ἀσχολούμενος θεὸν ἐγκαίρως ἔνα χαλκεύῃ δι' ἐαυτὸν παχῶν ἄθρακα ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ ἐκπλιζέται μετ' αὐτῶν, ἄλλως τε ἐὰν τούτου ἀμείλησθ ἀρχομένου τοῦ ἀγῶνος θέλει εὐερέθῃ ἀπέναντι τῶν προσβολῶν τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ ἀσθενῆς καὶ ἄσπλος. Καὶ εἰ οὕτως ἔχει, ἀναποδρόστος θέλει υποστῆ καὶ μετὰ μικρὰν μόνον μάχην ἤτταν δεινῆν, μεθ' ἣν ἔξει ὡς ἀχώριστον συνοδοιπόρον οὐδὲν ἄλλον ἢ τὴν πικρὰν καὶ μόνῃν τὴν πικρὰν μεταμέλειαν ἀπεικονίζουσαν ἐνθάδε ἄνδρα ὅστις ἀνάσκει καὶ ἀδεῖσις ἀγνοισθῆς κατέστη καὶ εὐάλωτος ὑπὸ τῶν ἔχθρων αὐτοῦ καὶ μομφῆς καὶ χλευσῆς ἄξιος τῆς πολλοῖς. —

Μετὰ δὲ τὴν ἐν τοιοῦτοις διαλογισμοῖς χρονοτριβὴν αὐτοῦ καὶ ἀκριβεστέραν τὸν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ κινήσειον ἐξέρχεται αὐτοῦ διαμορφῶν τὴν πεποιθῆσιν ὅτι πάντες οἱ εἰς τὸ τῶν Μουσῶν ἐνδοιαστέον εἰσερχόμενοι ὑπὸ τε τὴν ἰδιότητα τοῦ διδασκάλου καὶ φοιτητοῦ εἶσι προσωρισμένοι εἰς καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστήμης, ἥς καὶ μῶστα κελοῦνται. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐπιστήμα ὑπάρχουσι πολλὰ νὰ δὲ αὐτῶν εἰς, ὡς καὶ πολλοὶ μὲν κλάδοι αὐτῶν, ἀλλ' ἐν οἰκοδόμημα, πολλὰ σχολαί, ἀλλ' ἐν πανεπιστημίῳ, οὐ τινος τὰ μέλη ἀποτελοῦσι μίαν ὁλόκληρη, ἢ κάλλιον εἰπεῖν ἰδιαιτέραν τινὰ κοινωνίαν, ἐνδοιαζόμενος οὗτος περὶ τῆς σχέσεως τῶν ἐπιστημῶν πρὸς ἀλλήλας προβάλλει ὡς ζήτημα εἰς ἐξετάσιν τὰ ἐξῆς. Αἱ ἐπιστήμαι εἶναι ἄγὰ γὰ θεομοῦ πρὸς ἀλλήλας ἢ συνδέονται διὰ τινος δόσου; καὶ εἰ συνδέονται, διὰ τίνος; Τί εἶναι, ὅλον ὅτι, τὸ συνάπτον τὰ διάφορα μέρη τοῦ πεδίου τῶν ἐπιστημῶν εἰς ἓν ὅλον; Τίς ὁ δόσμος ὁ συνδῆσος ἅπαντα τὰ μέλη τῶν ἐπιστημῶν συγκρατεῖ αὐτὰ ὡς ἓν σῶμα; καὶ τέλος τίς ὁ κεντρικὸς τροχὸς μεθ' οὗ συνδέομενοι καὶ οἱ λοιποὶ τῆς διδασκαλίας καὶ μαθήσεως τροχῷ σπέρωνται κανονικῶς περὶ αὐτόν; Τοῦ προβαλλομένου δὲ τούτου ζητήματος ἡ ἐξετάσις ἔστω ἐνθάδε ἡ κυρία ἡμῶν ὑπόθεσις.

Πρὶν ἢ ἀνοίξωμεν ἐνθάδε τὰς πόλας καὶ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ πεδῖον τῆς ἐρευνῆς ταύτης, πρὶν ἢ χωρήσωμεν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα αὐτῆς ἀναζητοῦντες τὴν κυρίως αἰτίαν τὴν ἀποτελοῦσαν τὸν ἐν λόγῳ σύνδεσμον τῶν ἐπιστημῶν ἀνοούμεν ἀπευθυνόμενῃ ἡμῖν καὶ ἑτέραν ἐρώτησιν, τὴν ἐξῆς· ὁ σύνδεσμος ὁ συνδῆσος τὰς ἐπιστήμας ὁποῖός τις εἶναι; ἐξωτερικῶς δηλαδὴ, ἀπλοῦς, τυχαῖος, ἢ μήπως τοιοῦτος μὴ ὑπάρχοντος αἱ ἐπιστήμαι ὑφίστανται ἀσυνδέτως πρὸς ἀλλήλας, φαίνονται δὲ μόνον ἐξωτερικῶς ἡνωμένα, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδοιατικῶν οἰκοδομήματι, ἐν ᾧ καὶ θωπεύονται ἐγγὺς ἀλλήλων κείμεναι καὶ ἢ ὑπὸ τοιοῦτον θωπευτῶν οὗς μόνῃ ἡ εὐνοία τῶν κρατούντων τῆς ἡμέρας ἐταξεν ἐν τῷ ἰδρύματι τοῦτῳ τῷ πανεπιστημίῳ λέγων πολλῶν ἐνεκα, οὗς βραδίως δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ; Ἡνωγαρχομένου δὲ ἄνευ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ν' ἀπαντήσωμεν λέγοντες, ὅτι οὕτε ἡ θέλησις τῶν ἀρχόντων, οὕτε ἡ εἰς τὸ αὐτὸ συγκέντρωσις τῶν καθηγγητῶν, οὕτε ἄλλῃ τις ἐξωτερικὴ δύναμις ἀποτελεῖ τὸν κυρίως σύνδεσμον τῶν ἐπιστημῶν. Ὁ κεντρικὸς κρίκος ὁ

συνδῆσος αὐτῆς κεῖται πολλῶν θαυμάσιων ἢ ὅσον δύναται νὰ εἰσοδῆ καὶ ἀναμοχλεύσῃ αὐτὸν ὁ ὕλικὸς ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου. Τὰς ἐπιστήμας συνδέει, οὐκ ἀπλοῦς τις ἐξωτερικὸς τύπος, ἀλλὰ στενὴ πνευματικὴ συγγένεια, καὶ δὴ οὕτως ὥστε κατ' ἀνάγκην νὰ ζητῶσιν ἀλλήλας καὶ ὀρέγωσιν ἀεῖποτε ἀλλήλαις χεῖρα φιλίαν ὡς ἄλλα γνήσια καὶ προσφιλέστατα ἀδελφαί. Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι πᾶς ὁ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῶν μόνον ὄψιν θλέπων ὑπολαμβάνει αὐτάς κεχωρισμένας καὶ οἰονεὶ καθ' ἑαυτὰς ὑπαρχούσας, καὶ ὅμως μεθ' ὅλον τὸν κατ' ἐπιφανείαν τοπικὸν αὐτῶν χωρισμὸν καὶ τὸ διάφορον ποιῶν τῆς ὕλης αὐτῶν συνδέονται αὐτὰ οὐχ' ἤτταν οὕτω στενῶς πρὸς ἀλλήλας καὶ διὰ τοιούτου ἰσχυροῦ δόσου πνευματικοῦ, ὃν ἀδυνατεῖ πᾶσα ἄλλη ἐξωτερικὴ δύναμις νὰ συνάψῃ ἢ διαρρήξῃ, καθ' ὅσον ἅπασαι καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκπηγάσονται πηγῆς, καὶ γεννημάτων εἰσὶν ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος.

Τούτων δὲ οὕτως γινόμενον λέγομεν ὅτι ἕκαστον πανεπιστήμιον λαμβάνομενον καθ' ἑαυτὸ τὸ γένον ἔχον μετὰ τῶν τροφίμων αὐτοῦ δύναται ν' ἀποτελῇ μικρὰν μὲν ἀλλ' ὅμως παιδαγωγικὴν χώραν, ἥς τὰ μέλη αὐτοῦ διεσπαρμένα, εὐρίσκονται δὲ ἐν στενῇ πνευματικῇ ἐνότητι καὶ πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς ἑαυτὰ τὰ τῶν φιλολογοικῶν συλλόγων καὶ λοιπῶν εἰσὶται σχολείων. Ταῦτα δὲ πάλιν ἀπὸ τῶν Ἀκαδημιῶν αὐτῶν μέχρι τῶν κατωτάτων ἐκπαιδευτηρίων εἰς ἓν ἀθροίζομενα ἀπαρίττουσι μεγάλην λογίωμ χώραν, ἥς οἱ πολῖται συνδέονται διὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἐπιστήμης διατελοῦσιν ἐν πλήρει πρὸς ἀλλήλους συναφεί. Καθ' ὃν δὲ τρόπον αἱ ὁδοὶ συνδέονται πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐπὶ γῆς κείμενας πόλεις, κώμας καὶ χωρία, καθ' ὅμοιον τινὰ τρόπον συνδέονται καὶ αἱ μέθοδοι τοῦς διαφόρους κλάδους ἐκάστης ἐπιστήμης νοουμένης ὅλον βι ἐν τῷ πνευματικῷ χώρῳ, ὡς περὶ πόλεις κώμας καὶ χωρία. Ὡς δὲ ἐκάστη πόλις ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὁδῶν δι' ὧν αἱ πόλεις συνδέονται πρὸς ἀλλήλας ἔχει καὶ ὁδοὺς ἐσωτερικὰς δι' ὧν συνδέονται αἱ τὴν πόλιν συγκροτοῦσαι οἰκίαι, οὕτω καὶ ἐκάστη ἐπιστήμη ἐκτὸς τοῦ ἐν αὐτῇ πνεύματος ἔχει καὶ μεθόδους συνδεούσας τοὺς τε κλάδους αὐτῆς καὶ πάσας τὰς τὴν ἐπιστήμην συγκροτούσας ἀληθείας. Διὰ τῶν ἐξωτερικῶν ὁδῶν μεταβαίνομεν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, καὶ διὰ τῶν ἐσωτερικῶν καταλαμβάνομεν ἐκαστὴν πόλιν. Αὐτὸ δὲ τοῦτο κατορθοῦμεν καὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμασι μεταβαίνοντες διὰ τῶν μεθόδων καὶ τοῦ πνεύματος αὐτῶν ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης εἰς ἐπιστήμην, ἀνερχόμεθα δὲ καὶ μέχρι τῆς ὑψίστης ἐκείνης ἀρχῆς ἥτις συνδέει αὐτάς· ὡς δὲ αἱ πόλεις ἄνευ ὁδῶν οὔτε νοοῦνται οὔτε ὑφίστανται, οὕτω καὶ αἱ ἐπιστήμαι ἄνευ κλάδων, μεθόδων, καὶ συνδέσμου ἐσωτερικοῦ ὑπόστασιν δὲν ἔχουσι.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΠΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΑΣ.

Υπό τοῦ Dr. H. LIPPERT ἐν Nizza.

ΕΠΙΧΟΖΟΝΤΕΣ, ὅτι τὸν ὑποῦλον αὐτὸν ἐπιπέπτην τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ὅστις ἀπεθιβάσθη εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλιαν, καὶ κατόπιν ἐν Ἰταλίᾳ, ταχέως θ' ἀναγκάσωμεν νὰ ἐπιστρέψῃ οἰκαδε, φρονοῦμεν ὅτι θὰ

ἔχουσι θέσιν τινὰ ἐν ταῦθα ὑπαντιχόμενοι τινες πρὸς καταπολέμησιν του, ἀρυσθέντες ἐξ ἰδίας πείρας προτέρων ἐπιδημιῶν, ἐπειδὴ κατεπεισθῆ ἤδη, ὅτι ἐν Εὐρώπῃ τὸν προσωμέναι φοβερὸς ἀντίπαλος μέχρις ὀδόντων ἐξωπλισμένος δι' ὑγιεινῶν μέσων.

Αἱ παθολογικανατομικαὶ ἐπὶ πτωμάτων χαλεριώντων ἔρουναι διδάσκουσι ἡμᾶς πάντοτε, ὅτι ἡ χόλερα δύο τινὰ παρουσιάζει· α'. ἔντονον κατάρρον τῶν λεπτῶν ἐντέρων μετὰ ἐξοχώσεως τῶν Παῦσεϊων καὶ μονήρων ἀδένων, ἰδίᾳ δ' εἰς τὰ περίε τῆς εἰλεστοφυκτικῆς θαλδίδος, καὶ τοὺς ἀδένας τοῦ μεσεντερίου, καὶ β'. ὑπεραιμίαν καὶ ἐξόχκωσιν τῶν νεφρῶν, ὧν οἱ οὐρικοί σωλήνες εἰσὶ πεπληρωμένοι διὰ τοῦ ἐν μέρει καταστραφέντος καὶ ἐν μέρει παγυρηνέντος ἐπιθηλίου, πρὸς δὲ καὶ εἰς πλείστον ἰνωδῶν κυλινδρῶν καὶ σωματιῶν αἱμάτων· ἐνίοτε δὲ παρατηρεῖται καὶ ὅξις ὑδρῶν τῆς πυέλου τῶν νεφρῶν.

Αἱ περαιτέρω ἐπὶ τῶν πτωμάτων ἀλλοιώσεις, εἰσὶ συνέπειαι καὶ καταστρεπτικῆς πορείας τῆς νόσου. Ἡ σύμπτωσις (colapsus), ἡ μὲν ἀκαμψία, ἡ ἀναμία καὶ ἐξηρότης τῶν πλείστον ὀργάνων, ἰδίᾳ τὸ ἦπατος καὶ τοῦ θοδροῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ, εἶναι συνέπειαι τῆς ὑπερμέτρου ἀποκλείας τῶν ὕδρων, διὰ τῶν οὐδέποτε σχεδὸν ἐλλειπουσῶν ὀρσοειῶδων κενώσεων. Ἡ δὲ θραυδύτης τῆς σφίμεως τῶν πτωμάτων, ἡ συστολή καὶ ἡ κενότης τῶν ἀρτηριῶν καὶ τῆς ἀριστερῆς κοιλίας τῆς καρδίας, ἡ πλήρωσις τῆς δεξιᾶς, τῶν μεγάλων φλεβῶν, καὶ τῆς αἰλακος τῆς σκληρᾶς μήνιγγος μετὰ τῶν ὀλίγων ὑπομελάνων θρόμβων τοῦ αἵματος, προσέρχονται ἐκ τῆς σημαντικῆς ἀπολείας τοῦ ὄρου τοῦ αἵματος.

Ἄλλ' ὁ ἔντονος κατάρρος τῆς θλενομεμθράνης τῶν λεπτῶν ἐντέρων δὲν ἐξηγεῖ ἱκανῶς τὴν συχνότητα τῶν μηθρθεϊσῶν χαρακτηριστικῶν κενώσεων, καὶ τὴν ἐκ τούτων ἐνδειαν ὀργανικῶν οὐσιῶν, καθόσον αὐταὶ σύγκεινται ἐξ ὕδατος (97%), γλωπικοῦ νατρίου (3%), ἰγχνῶν λευκώματων, ὀξυανθρακικῆς ἀμμωνίας καὶ ὀξυσαφορικῆς σόδας. Ἐξ ἄλλου δὲ, εἰς περιπτώσεις τινὰς, καθ' ὧς εἰς τὰ οὐρα ὑπάρχει ἀφθονον λεύκωμα ἢ ὑφίσταται παροδικὴ ἀνωρία, τὸ αἷμα γίνεται καταφθорον οὐρικών οὐσιῶν, αἱ δὲ οὐραϊμικαὶ αὐταὶ διαταράξεις προκαλοῦσι τοὺς μὲν κινῆσεις τοῦ δὲ σύστημα τῶν νεύρων, καὶ τὸ κῶμα τὸ χολεροτοφυκτικόν. Ἡ ἀτελής πίσις τοῦ αἵματος ἐπιφέρει τὰ ἐπὶ των νεφρῶν φαινόμενα, ἢ δὲ πικνότης αὐτοῦ προκαλεῖ τὴν ἀνωμαλίαν τῶν καρυδιῶν τῶν καὶ τοῦ σφρυμοῦ, τὴν κατὰπτωσιν τῆς θερμοκρασίας (ἀπὸ 2—6° C.), τὴν κυάνωσιν, καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς εὐαισθησίας τοῦ δέρματος.

Πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου μεγαλοφουῶς Κόχ εισαχθείσης θεωρίας τοῦ κομματικοῦ χακτηριδίου, δὲν ἤδυνάμεθα βεβαίως πρότερον ἢ μόνον νὰ εἰκάζωμεν, ἔστω καὶ ὑποθετικῶς, ὅτι τὸ αἷτιον τῆς χολέρας ἔγκειται εἰς σχιζομύκητᾶ τινὰ, ὅστις, κατ' εὐθεῖαν εἰσφερόμενος, ἀναπτύσσεται πολυπληθῶς ἐν τῇ ἐντερικῇ σωλήνῃ τοῦ ἀνθρώπου αἰ ἐνίοτε πρὸς ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιπέπτην τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ὅστις ἀπεθιβάσθη εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλιαν, καὶ κατόπιν ἐν Ἰταλίᾳ, ταχέως θ' ἀναγκάσωμεν νὰ ἐπιστρέψῃ οἰκαδε, φρονοῦμεν ὅτι θὰ

Ἄκτωβριου, ἐνθα αἱ ἐπιδημῖαι, καθ' ἃ ἡ πείρα διδάσκει, εὐνοοῦνται πρὸς ἀνάπτυξιν.

Ἴνα δὲ καταστήσωμεν καταληπτὴν τὴν οὐκ ἴσον διὰ τῶν ἀνατομικῶν ἔρουνῶν εὐλήρητον δευτέρα τῶν φαινομένων τῆς νόσου, καταφεύγομεν εἰς χημικὴν τινὰ ὑπόθεσιν, καθόσον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μόνον τὰ ἐπιθήλια τῶν ἐντέρων, καὶ τὰ τῆς ἐπιπολαίας ἐπιφανείας τῆς θλενομεμθράνης τῆς ὑποκειμένης μοίρας τῶν λεπτῶν ἐντέρων εὐρέθησαν ἡλλοιωμένα. Ὑπετίθετο, ὅπερ εἰσέτι καὶ σήμερον, ὅτι τὸ ὑποθετικὸν αὐτὸ ὄν, — τὸ κομματικὸν χακτηριδίου τῆς σήμερον — ἀναπτύσσει ἐν τοῖς ἐντέροις δηλητηριώδη τινὰ ζύμωσιν, ἥτις ἐπιδρῶσα δηλητηριώδως ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ, καταστρέφει τὰ τε συστατικὰ τοῦ αἵματος, καὶ τὰ ὄργανα τῆς κυκλοφορίας.

Τὰς βραχείας ταύτας παρατηρήσεις φρονῶ ὅτι ὦφειλον νὰ προσομιάσω, ἵνα παρακολουθήσῃ περιληπτικῶς ἡ ἐπίσης βραχεῖα περιγραφή τῆς ὑπ' ἐμοῦ πολλαπλῶς ἐν χρῆσει εἰσαχθείσης θεωρησίας, ἐκ προτέρων ἰσχυρῶν ἐπιδημιῶν τῆς χολέρας.

1) Διὰ σωλήνος μα

προστίθενται ὀσμῆτικῶς εἰς τὸ σῶμα ὀξεῖα ἐκ τοῦ στομάχου, τοῦ δέρματος καὶ τῶν πνευμάτων.

5) Ἐνεκα τῆς διὰ τῆς ἀνωμάλου πίεσεως τοῦ αἵματος συμπαρομαρτούσης ἀνορίας, δοκιμάζονται θερμὰ λουτρά μετὰ ψυχρῶν περιβροχῶν, κονιάκ καὶ καμπαίντις. Ἐκτός δὲ τῶν ἄνω προειρηθέντων, νίτρου καὶ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, δύναται τις δοκιμαστικῶς νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὑγρὸν ὀξικὸν κάλιον μετὰ νιτρικοῦ αἰθέρου.

6) Αἱ κατὰ τῆς ταχείας ἀποκοπῆς τῆς ζωῆς δοκιμασθεῖσαι εἰσπνοαὶ δρογόνου καὶ ὄζοντος, ὡς καὶ αἱ δι' αἰθέρου ὑποθερμικαὶ ἐνεργεῖαι, ἀπέδωσαν ἐλάχιστα ἀποτελέσματα. Ἐὰν ὁ σφυγμὸς γίνῃται μὲν αἰσθητός, ἐκλείπει δὲ καὶ ὁ δευτέρου καρδιακοῦ τόνος — ὅποτε συνεπαίει τῆς πυκνότητος τοῦ αἵματος ἄρχεται ἀνωμαλία τῆς κυκλοφορίας — μόνον ἐκ τῶν εἰς τὰς φλέβας ἐνεσθῶν πρέπει νὰ προεπινοηθῶσιν δρογῆσι τινά. Ὡς καλλιτέραν δὲ συνταγὴν συνιστῶμεν πρὸς τοῦτο τὴν ἑξῆς: Aq. destill. litr. 1, Natrium carbonicum 6,0 καὶ Chloretum Natrii 1,0. Ἐννοεῖται δ' οἰκόμεν ὅτι τὰς δυνάμεις τοῦ πάσχοντος πρέπει νὰ συγκρατῶμεν, ὁσάκις ὁ στόμαχος τὸ ἐπιτρέπει, διὰ τονοτικῆς τροφῆς. Πρὸς τοῦτο δ' ὀφελούσι, ζωμὸς πεπτηνῶν, ἐσχάτισμα κρέατος, καὶ κρέας ὄσι μετὰ καμπαίντιου.

Τὸν δὲ φέβον, τὸν σύμμαχον αὐτὸν τῆς γολέρας, καταπολεμοῦμεν διὰ νοθευτικῶν μέσων! Δρ. Δ.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

ΟΙ ΠΗΔΗΤΑΙ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Ὡς πρὸς τὸ κινδυνώδες ἢ θανατηφόρον πῆδημα (τὸ salto mortale) ἢ ὅπως μεταχειρισθῶμεν ἀρχαίαν λέξιν, τὸ κυβιστινὸν ἄλμα, ἴδου ἱστορικὸν γεγονός, ἀγνωστον τοῖς πολλοῖς. Κάρολος ὁ Θ'. ὁ υἱὸς τῆς Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων καὶ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, πολὺ περισσοτέρην εἶχε κλίσην πρὸς τὰς ἀσκήσεις τοῦ σώματος ἢ πρὸς τὴν πολιτικὴν, ἠσκάτετο δὲ καθ' ἑκάστην εἰς τὴν ξιφομαχίαν, εἰς τὸν δρόμον, τὴν πάλην, καὶ ἰδίως ἠγάπα τὸ "θανατηφόρον πῆδημα". Περὶ τοῦ βασιλέως τούτου οὕτως ἐκφράζεται ἐν τινι διασωθέντι αὐτοῦ συγγράμματι (ἐκδ. ἐν Παρισίοις τῇ 1599) ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, ὁ Ἰταλὸς πηδηγῆς Ἀρχάγγελος Τούσκκαρος: "Ὁ ἐνδοξὸς οὗτος βασιλεὺς περιπαθῶς ἠγάπα τὰ κινδυνώδη πῆδηματα, τὰ ὅποια εἶχον ἐγὼ τὴν τιμὴν νὰ τὸν διδάξω", καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀναφέρει τὰς προόδους τοῦ ἐστεμμένου αὐτοῦ μαθητοῦ.

Τὰ πῆδηματα εἰς τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω εἶναι τὰ πάντων συνβέστατα καὶ τοῦτο, οἷον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀκούσια, ἐκτελούμενα πολλακίς πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνου, καταδιώξεως, πρὸς εἰσόδον ἐκ πυρκαϊᾶς. Εἰς τὰ πῆδηματα ταῦτα ὑπάρχει πάντοτε σιγμῆ δεινὴ, ἢ σιγμῆ δὴλ. καθ' ἣν τὸ σῶμα προσεγγίζει εἰς τὸ ἔδαφος. Δηγοῦνται δὲ ὅτι Ὁ Ἀρλεκίνος πίπτων ποτὲ ἐξ ὑψηλοῦ πύργου, ἀνέκραζε κατὰ τὴν πτώσιν: "Εἶθε, Θεέ μου, νὰ διήρκει τοῦτο!" Ὅπερ ἀπεδείκνυεν τὴν μεγάλην αὐτοῦ σύνεσιν. Ἐπάρχουσιν

ὅμως καὶ τοιαῦτα πῆδηματα ἐκούσια· ὁ συνταγματάρχης Ἀμορὸς διηγεῖται περὶ πηδητοῦ, πηδησαντος ἐκ τοῦ ὕψους 11 1/2 μέτρων ἐπὶ σκληροῦ εδάφους, καὶ περὶ ἑτέρου πηδησαντος ἐξ ὕψους 8 1/2 μέτρων ἐπὶ λιθοστρώτου αὐλῆς. Μεταξὺ τῶν τοιμηροτέρων πηδημάτων ἀναφέρονται τὸ πῆδημα ἐνὸς ἐπιλοχίου ἐκ τοῦ τρίτου πατώματος τοῦ θεάτρου τοῦ "Ρουάν" κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1881 ἐπισυμβῆσαν πυρκαϊάν· ὁ ἐλλόγιμος οὗτος ὑπαξιωματικὸς ἐπήδησε τῆρῶν τοὺς κανόνας τῆς γυμναστικῆς καὶ φθάσας εἰς τὴν γῆν ἔσπευσε πρὸς τὴν ἀντλία ἀλαβῆς καὶ σῆος, ἐν ᾗ αἱ ὀσφυγεῖς ἤθροισαί αἱ πηδησάσαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὕψους ἔβησαν ἐπὶ τοῦ εδάφους μὲ τὰ μέλη κατασυντετριμμένα. Πάντες γνωρίζομεν ὅτι πηδῶντες ἐξ ὕψους πρέπει νὰ πίπτωμεν ἐπὶ τῶν ἄκρων ποδῶν, ὅπως, καμπτωμένον τοῦ σώματος τὸ κτύπημα μὴ προσβάλλῃ τὰς ἀρθρώσεις τῶν μυνῶν. Ὅστω μόνον καθίστανται τὰ ἐξ ὕψους πῆδηματα ἀκίνδυνα. Ἐπάρχουσιν ὅμως καὶ μέσα ταχυντὰ πρὸς ἀποσβῆσιν τοῦ ἐκ τῆς πτώσεως κινδύνου, καὶ τὸ συνήθιστατον πάντων εἶναι τὸ οἰκόμεν, ὅπερ ταταμμένον ἔν ἐν τοῖς ἀμερικανταῖς δεγξαι τοὺς τυχερὸν ἐκ τοῦ ὕψους πηδῶνται ἢ καταπίπτονται. Ἀνάλογον μέσον μεταχειρίσθησαν ἐπιτυχῶς εἰς τινὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ ἐν ταῖς πυρκαϊαῖς διὰ τοὺς ἐκ τῶν ὑψηλῶν πατωμάτων πηδῶντας. Ὁ Σουετὸνιος ἀναφέρει ὅτι ὁ Ῥωμαῖος αὐτοκράτωρ Ὄθων ἀπαντῶν ἐν ταῖς νυκτεριναῖς αὐτοῦ περιπολίαις μέθυσόν τινα, διέτασσε τοὺς στρατιώτας του νὰ τὸν ἀποσβῶσιν ἐπὶ τεταμμένον μανδύου καὶ νὰ τὸν ῥίπτωσιν διὰ θαλάσσης τοῦ μανδύου ἐντάσσεως εἰς τὸν ἀέρα, θέλων οὕτω νὰ καταργῆσθαι τὴν ἐν Ῥώμῃ ἐπικρατήσαν τῆς μέθης ἔξιν. Τὸ αὐτὸ θασανιστήριον ὑπέστη καὶ ὁ πιστὸς τοῦ Δὸν Κιστότου ὑπηρετῆς Σάγγχο-Πάνος ἐκ μέρους τῶν ἰνδιανῶν. Ἡ συνήθεια αὕτη ἐπεκράτει κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Σεργάντη ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐνθα οἱ μαθηταὶ συνελάμβανον κατὰ τὰς ἀποκρῆς κύνας καὶ τοὺς ἐξεσφενδύοντο εἰς τὸν ἀέρα ἐπὶ τῶν πλατέων αὐτῶν μανδύων.

Ἐπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλα μέσα προφυλακτικὰ κατὰ τῆς πτώσεως. Ὅτε πρὸ εἰκοσῶ περὶπου ἐτῶν ἡ ἀρχαία μονὴ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ ἐν Γαλλίᾳ ἐχρησίμευσεν ὡς εἰρκτή, εἰς τῶν φυλακισμένων κατῶρθως νὰ ἐλευθερωθῇ διὰ τρώπου λίαν ἐπιδοξίου. Ἡ μονὴ αὕτη κείται ἐπὶ ὑψηλοῦ λόφου, ὅστις ἐνεκα τῆς παλιουρίας πολλακίς περικυκλοῦται ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ σχηματίζει νῆσον. Φυσικῶς τῇ λόφῃ οἱ φύλακες τῆς εἰρκτῆς ἐπέβλεπον τὴν θύραν, μὴ φύγη τις τῶν κρατουμένων, οὐδὲ ἐσκέπτοντο νὰ ἐξετάσῃσι τὸν ἀέρα· καὶ ὅμως ὁ κατάδικος ἐκείνος διέφυγε διὰ τοῦ ἀέρος. Κλέψας δύο συνδόνας ἐκ τοῦ νοσοκομείου τῆς φυλακῆς τὴν μίαν μεταχειρίσθη ὡς εἶδος ἀλεξιβροχίου, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἔκοψα τέσσαρας λωρίδας, δι' ὧν προσέδεσε τὰς τέσσαρας ἄκρας τῆς πρώτης συνδόνας· κρατῶν δὲ ἐν χειρὶ τὰς λωρίδας ἐρίφθη ἐκ τοῦ πύργου. Ἡ πτώσις ἦτο ἀρκεύτως θιαία, καθὼς ἡ ἀντίστασις ἦν παρεῖχεν ἡ τεταμμένη σινδὼν δὲν ἦτο μεγάλῃ· οὐχ ἦν τὸν ὅμως ὁ κατάδικος ἔπεσον ἀδαλῆς ἐπὶ τῆς ἄμμου καὶ ἐσώθη.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐπεκράτει ἀκόμη ἐν Ἐμπόλει, μικρῇ τῇ Ἰταλίᾳ πόλει, τὸ ἔθιμον τοῦ ρίπτειν ἐξ ὑψηλοῦ πύργου ὄνον. Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἦτο ἀρχαιοτάτον καὶ συνδεῖτο πρὸς ἐγγωρίαν τινα παράδοσιν. Ἐν ὀρισμένῃ τῷ ἔτους ἡμέρᾳ ὄνος ἀνοψύδου ἐν πομπῇ καὶ παραδίεται ἐπὶ τοῦ πύργου, ἐνθα περιβάλλετο διὰ τεμαχίων δυνατοῦ ὑφάσματος, ὅπερ ἐκατέσθην ἔμμεν ἐλευθέρων καὶ ἐσχημάτιζεν εἶδος λαδῶν. Ὁ ὄνος ἐρίπτετο κατόπιν ἀπὸ τοῦ πύργου, ὁ δὲ ἀπὸ εἰσχωρῶν ὑπὸ τὸ ὄφρασμα τὸν ἐκράτει ἐπὶ σιγμῆς μετέω-

ρον καὶ ἐμετρίαζεν οὕτω τὴν πτώσιν του· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ταλαιπωρον ζῶον προσήγγιζε ὅσον τὸ ἔδαφος.

Γνωστὸν εἶναι ἐπίσης τὸ μέσον τῆς δι' ἀνοικτῶν ἀλεξιβροχίων πτώσεως. Ὁ ῥιπτόμενος ἐξ ὑψηλοῦ μέρους κρατῶν ἐν ἰσχυρῶν ἀλεξιβροχίων ἀνοικτῶν ἐν ἑκατέρᾳ χειρὶ κατέρχεται θραδέως πρὸς τὴν γῆν. Ταυτὴν ἀπόπειραν ἐποιήσατο πρὸ τινῶν ἐτῶν Ἰταλὸς τις ἐν Βαντιῇ ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ κωδωνοστασίου τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Ἐσχάτως καὶ ἐν Παρισίοις μαθηταὶ τινες ἐυθυμῆραντες ἐπεχείρησαν τὸ πῆδημα τοῦτο διὰ ἀλεξιβροχίων ἐκ τρίτου πατώματος ὑψηλῆς οἰκίας· τὸ περιεργον εἶναι ὅτι οἱ εὐτολμοὶ ἐκείνοι νεανία, καίτοι ἀρκεύτως ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημμένοι, μετὰ πολλῆς ἀκριθείας καὶ ἄνευ ἀπευκαταίου ἀποτελέσματος ἐξετέλεσαν τὴν ἀεροπορίαν.

Ἐπάρχουσιν καὶ ἄλλα τινὰ μηχανικὰ μέσα ἐπιδοξυθόντα τοὺς πηδηγὰς καὶ μεταδίδοντα αὐτοῖς ὄψθιν δεκαπλασιαζούσαν τὴν δύναμιν τοῦ φυσικοῦ πηδηματος. Τοιαῦτα μέσα θέλει τις συχνὰ ἐφαρμοζόμενα ἐν τοῖς θεάτροις, ἐνθα διεγείρουσι τὸν θαυμασμὸν τοῦ πλήθους. Ἐσχάτως ἀκόμη μεγάλην ἐνεποίησεν ἐν τινι θεάτρῳ τῶν Παρισίων ὁ ἄνθρωπος — ὁδοῦζιον, νέος ἀκροβάτης, ὅστις ἐξεσφενδύοντο ὑπὸ ὀβουζίου εἰς ἰκανὸν ὕψος. Ἐντὸς τοῦ ὀβουζίου εἰσερχεται ὁ γυμναστής· τὸ ὀβουζιον ἐκπυροσκαροῖται καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκσφενδύνεται ἐν μέσῳ τοῦ καπνοῦ πρὸς τὸ ὑπερκείμενον τῇ τηλεθόλῃ τραπέζιον. Ἡ ἐντύπωσις ἦτο ἔντως δραματικὴ. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ὀθειται ὑπὸ τῆς δυνάμεως τῆς ἐκπυροσκορῆσεως, ἀλλὰ διὰ ἰσχυροῦ ἐλατηρίου τοποθετημένου ἐντὸς τοῦ ὀβουζίου. Τὸ ἐλατήριον τοῦτο συνέχεται μετὰ σινδῶν, ἐφ' ἧς πατεῖ ὁ ἄνθρωπος. Ἐλαφρὰ πίσει ἀρκεῖ ὅπως κινήσῃ τὸ ἐλατήριον, ἢ σάνις διαστελομένη μεταδίδοι πῦρ εἰς πυροτέχνημα, καὶ ἡ ἐκπυροσκορῆσις συμπίπτει ἀκριθῶς μετὰ τῆς ἐκσφενδύσεως. Ἴδου ὄλον τὸ μουσικόν.

Μεταξὺ τῶν διασκεδάσεων, ἃς παρέχει τὸ πῆδημα, ἀναφέρομεν μίαν λίαν συνήθη παρὰ τοῖς στρατιώταις. Τὸ παιγνίδιον τοῦτο συνιστάται εἰς τὴν διάβαιον μικρὰς σινδῶς πλάτους 40 ἢ 50 ἑκατοστῶν καὶ ὑπερκείμενης μέτρον τοῦ εδάφους· εἰς τὴν σινδιάν ταύτην εἶναι προσηρμοσμένον σχοινίον, οὗ ἡ ἑτέρα ἄκρα συνέχεται πρὸς ἀγγεῖον πλήρες ὕδατος ἐπικερμαμένον. Μόλις ὁ ἀδελεῖς γυμναστής ἐγγίσῃ τὸ σχοινίον, τὸ ἀγγεῖον ἀνατρέπεται καὶ καταβρέχει αὐτόν. Ἀναλογίαν τινὰ πρὸς τὴν ἀσκησιν ταύτην εἶχε τὸ ἀρχαῖον παιγνίδιον τῶν ἀσκῶν, ἐκτελούμενον ἐν Ἀττικῇ κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἡορτῆς τοῦ Διονύσου. Ἐν τῇ μέσῳ τοῦ σταδίου ἐτοποθετεῖτο μέγας ἀσκὸς πλήρης ἀέρος καὶ καλῶς ἠλεμιμένος ἔξωθεν· οἱ διαγωνιζόμενοι ὄφειλον νὰ πηδῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀσκού καὶ νὰ σταθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, πρᾶγμα, τὸ ὅποιον δὲν ἦτο εὐκόλον· αἱ πτώσεις καὶ αἱ ἐπανειλημμένα προσπάθειαι τῶν ἀποδομένων εἰς τὸν ἀγῶνα τούτου τὰ μάλιστα διεσκέδαζον τοὺς θεατὰς.

Περὶ τῶν ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα περὶ τοῦ πηδηματος τῆς Σαπφῆς ἀπὸ τοῦ ἀποτόμου καὶ ὑψηλοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Λευκάδος. Ἡ παράδοσις ἐκείνη ἡ ἀρχαία εἶναι τοῖς πᾶσιν ἀρκούτως γνωστῇ. Περὶ τὸν ὅμως εἶναι ὅτι ἐν Βρετανίᾳ, ἐπαρχίᾳ τῆς βορείου Γαλλίας, διετηρεῖτο κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑκατονταετηρίδα ἔθιμον, ἔχον ἀναλογίαν τινὰ πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς Σαπφῆς. Εἰς πολλοὺς τῶν λιμένων τῆς Ῥηθείας ἐπαρχίας ἠναγκάζοντο πολλακίς ἄνθρωποι νὰ πηδῶσιν ἀπὸ ὑψηλοῦ θράχου τῆς ἀκτῆς εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς τὸ ἔθιμον τοῦτο ἀναφέρεται διὰ τὰς τῆς πόλεως Βρέστ τοῦ ἔτους 1618. Ἡ διάταξις αὕτη λέγει οὕτω: "Εἰς

ΟΠΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΝ ΚΙΝΑ.

Ὁ ὅπιον διὰ νὰ χρῆσιμώσῃ ὡς κἀπισμα ἀπαιτεῖ μεγάλην καὶ διεξοδικωτάτην προπαρασκευῆν. Καὶ πρώτον μὲν τίθεται τὸ ὅπιον ἐν τηγάνῳ ὅπως θραδέως ἀναλυθῇ διὰ τοῦ πυρός· κατὰ τὴν ἀνάλευσιν ταύτην πρέπει νὰ γυρίζηται διαρκῶς ἵνα μὴ κολλήσῃ ἐν τῇ τηγάνῳ. Τὸ τηγάνισμα τοῦτο διαρκεῖ

πολλακίς νοθεύεται διὰ τῆς ἐπιθέσεως ζαχαρώσεως πρὸ τῆς θράσεως. Τὸ τσαροῦ εἶναι ἰσχυρὸν δηλητηριῶν καὶ ὀλίγα γραμμάρια ἀρκούσι νὰ φονεύσωσιν ἄνθρωπον ἐν διαστήματι μίας ὥρας. Διὰ νὰ καπνοθῇ τίθεται ἐντὸς εἰδικῶς κατασκευασμένου καπνοσύριγγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχει μικρὸν ποῖμα ἐκ κασσιτέρου τὸ ὅποιον ἔχει μικρὰν ὀπήν. Ἐν τῇ πομάτι ἡ τῆς κοπέλλῃς τούτῃ θέτει ὁ ὀπιόπότης μικρὸν τεμαχίον τσαροῦ, κἀθηται εἶτα ἀναπνευστικῶς ἢ

ΟΠΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΝ ΚΙΝΑ.

Ἐν τέλει δὲ καὶ ἐπισυδῶν τοῦ Τσαροῦ Πέτρου τοῦ Μεγάλου. Ὁ Τσαρὸς οὗτος ἐπεσκέφθη ἐν ἀρχῇ τοῦ 18^{ου} αἰῶνος τὸν Στρογγύλον πύργον τῆς Κοπενάγης συνοδουόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Φριδερίκου τοῦ Δ'. Ἐν ᾧ ἴσταντο οἱ δύο ἡγεμόνες ἐπὶ τοῦ πύργου ὁ Τσαρὸς ἐνεκωμίεζε τῇ βασιλῇ τὴν ἰσθμὸν αὐτοῦ. Θέλει, τῆρ εἶπε, νὰ σοὶ δώσω ἀπόδειξιν τούτου· καὶ χυρὴ νὰ περιμνήθῃ τὴν ἀπάντησιν, ἐνευσε πρὸς ἕνα τῶν Κοζάκων τῆς συνοδείας του — τῇ ἑδίειξεν τὸν κρημνὸν καὶ τῇ εἶπε: Πῆδησον!" Ὁ Κοζάκος ἔκαμε τὸν στρατιωτικὸν χαιρετισμὸν — ἐπήδησεν ἀπὸ τοῦ πύργου καὶ ἔπεσε κατασυντετριμμένος ἐπὶ τοῦ εδάφους.

μέχρις οὗ ὄλον τὸ ὑγρὸν μέρος ἐξατμισθῆ καὶ τὸ ὅπιον ἐξαχθῆ ἐν τεμαχίοις ἐκ τοῦ ποθμένου τοῦ τηγάνου. Τὰ τεμαχία ταῦτα τίθενται ἐν καλάθῳ, ἐν τῇ ὀπίῳ ὑπάρχει παχῆα στρώσις σιγμῶν ἐκφύβει τῶν χειρῶν τοῦ κοιμώμενου πλέον κἀπιστοῦ. Ὁ ὕπνος ἢ μᾶλλον ὁ λήθαργος οὗτος δὲν διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ, καὶ ὁ ἐγειρόμενος, καίτοι ἐντελῶς καταθεβλημένος ἀνάπτει ἐκ δευτέρου τὴν καπνοσύριγγα καὶ πάλιν καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ὀβουζίου τούτου ὕπνου. Ὅτι ἡ κακὴ αὕτη ἔξις ἐν διαστήματι ὀλίγων μόνον ἐτῶν ἐντελῶς καταστρέφει τὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου καθιστώσα αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, τοῦτο μαρτυροῦσι τὰ κἀσιγνα πρόσωπα τῶν ὀπιόκαπινοῦστων, τὸ θραδὺ αὐτῶν θάδιωμα καὶ τὰ τρέμοντα αὐτῶν μέλη. Τὸ χεῖριστον πάντων εἶναι ὅτι ἡ ἔξις αὕτη καταλαβούσα ἀπᾶς τὸν ἄνθρωπον δὲν τὸν ἀφίνει πλέον, καὶ ὅτι εἶναι διαδεδομένη εἰς ὅλας τὰς τάξεις

της κοινωνίας. Η ημετέρα έκφραστικότητι εικών παριστά τοιοῦτον ὀπισθοπολεῖον, ἔθνα φρονι...

Εἰς ἄλλας τὰς μεγαλειώτερας πόλεις, ἰδίως δὲ ἐν ταῖς μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις τῆς Κίνας, ὑπάρχουσιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν ἀποκέντρως ὁδοῖς, δη...

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΙΣ

PETRON BPAIIAN ARMENHN.

«Πολλὸν ἴδον ὄρατα καὶ νόον ἔφατον» (Ομήρου, Ὀδύσσεια.)

ΠΡΟΝΟΤΣ ὄρατα, ἀείδημ' ἄνερ, πολὺφρημ' ἀσπὲρ συνδολῶν... Τὸν μὲν ἱστορὶ ἐν ἰονί' ἄσπετος, πατρώης...

Καὶ πανόβιον ἐωστὸν ἀγῶνα διαβούλιος ἐν ἰθνήων προθύμῳ... Καλλιπέα μύστην ἀδής ἐλληνίδος ἐνάμιλλον σὲ καλέω...

Ἄφθιτ' ἐν θυγραφαῖσι παραμυθέντα συνενῆν τε θυγατέρα... Οἰκτεῖρας, φίλους, ὀμοπατέριους, γούρους Ἑλλάδος λεῶν...

Μνήμη τισάδες ποιήσασθ' αἶνον πράξει πολὺίστοισι ἄγαν... Ὅς ἐπιστημῶν ἀρμονίῃ ζεῖσος θύραθεν οὐπὸς ἔφερονται...

* Ἦτοι περιόδους. — ** Ἐμβαλλῆς ῥήτωρ. — ***) Εὐγλωττος καὶ γλαυροῦς.

Νεῖθεν ἀέθλων ἐσθλῶων παιδῆς ζυτογῆγῶων Σεαυτῆ τὰ μάλα γ' ἐν πάτρῃ καὶ ἀλλοδαπῇ τιμῶων...

Ἐν Κεφαλληνίῃσι Πρώνοις, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1884.

Ἐπίδεσσα

Ἐπαμεινώνδας Γ. Ἀνώνυμος, Ἀναστασάτος.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΕΙΣ ΑΝΩ ΑΙΓΥΠΤΟΝ.

ὑπὸ Σ. Κρητικῷ.

(Μετὰ εἰκόνα. Συνέχεια.)

ἩΝ 25 Μαρτίου πλέομεν πρὶν ἀνάμνη ὁ ἥλιος βρῖχ' τὰς ῥοδο...

ἩΝ 26 ἑπεφάνη ὁ ἥλιος κλυοπτόμενος ὑπὸ σκοτεινοῦ τριγῆπτου, μετὰ τὸ ὅποιον ἐνίστε...

ἩΝ 27 ὄραν π. μ. ἤρξασμεν εἰς τὴν νεοσύστατον Ἀματιάν (ἀγροκίπριον) τοῦ ἀντιβασι...

ἩΝ 28 ὄραν π. μ. ἰδοῦ τὸ ἀτμόπλοιον προσκρούει εἰς τὴν ἄμμον, βυμοποικίεται δὲ τέλο...

ἩΝ 29 ὄραν π. μ. ἰδοῦ τὸ ἀτμόπλοιον ἀκωλύτως μέχρι τῆς 1 1/2 μ. μ. Τὴν 3 μ. μ. ἤρξασμεν εἰς Ἐστέ τὴν πάλαι Λαδόπολιν καθ'...

σματοποιεῖται, ἄνευ ὅμως μηχανῶν, κτισθὲν ἐπὶ Μεχμέτ-Ἀλῆ.

Ἐν τῇ μέσῳ τῆς πόλεως ἐντὸς συνοικίας πλινθοκτίστον ὑπάρχει εἰς ἀρχαίως ναὸς τῶν Αἰγυπτίων...

Πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐπανήλθομεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον δεσπινῶντες μετὰ τοῦ Διοικητοῦ. Ἡ νύξ εἶνε ὠραία καὶ μαγευτικῆ, ὡς συμβαίνει πάντοτε...

Τὴν 26 ἑπεφάνη ὁ ἥλιος κλυοπτόμενος ὑπὸ σκοτεινοῦ τριγῆπτου, μετὰ τὸ ὅποιον ἐνίστε...

Περὶ τὴν μεσημέριαν τὸ ἀτμόπλοιον ἤραξεν εἰς Ἐδφοῦ, ὅπου ἦτο πάλαι ἡ Ἀπολλωνάπολις.

ἩΝ 27 ὁ ἥλιος ἀνεφάνη ὡς καὶ τὴν προηγούμενην ἐνδοξομένης μανθῶν καλύπτοντα τὰς φλογερὰς τοῦ ἀκτίνας.

Μετὰ ἡμῖσιαν ὄραν τῆς διαβάσεως τοῦ ἀνωτέρου στομίου αἰφνης τὸ ἀτμόπλοιον πάλιν κινήθη ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Τὴν 28 ὅτε ὁ Φαεθὼν διὰ τοῦ πυρίνου ἀρματός του ἐφάνη βαλῆσθαι τὸν οὐρανόν, τὸ ἀτμόπλοιο...

κίωνων, ὅς εἶδον μέχρι τοῦδε. Μετὰ ταῦτα ἔπειτα ὁ λεγόμενος Σιχὸς περιέφυγε διάφορα δωμάτια.

Περὶ τὴν μεσημέριαν τὸ ἀτμόπλοιο ἤραξεν εἰς Ἐδφοῦ, ὅπου ἦτο πάλαι ἡ Ἀπολλωνάπολις. Ἀπέβημεν ἐπὶ τὴν ἄμμον, ὅπου μετὰ τοῦ κ. Σπύρα καὶ δύο φυλάκων, ὅς ὁ Παοῦς...

Τὸ ἐσπέρας ἤρξασμεν κατὰ τὴν δυτικὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ εἰς θέαν ὀνομαζομένην Σιλοῦκ, ὅπου χωρίον δὲν ὑπῆρχεν.

Τὴν 27 ὁ ἥλιος ἀνεφάνη ὡς καὶ τὴν προηγούμενην ἐνδοξομένης μανθῶν καλύπτοντα τὰς φλογερὰς τοῦ ἀκτίνας.

Μετὰ ἡμῖσιαν ὄραν τῆς διαβάσεως τοῦ ἀνωτέρου στομίου αἰφνης τὸ ἀτμόπλοιο πάλιν κινήθη ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Τὴν 28 ὅτε ὁ Φαεθὼν διὰ τοῦ πυρίνου ἀρματός του ἐφάνη βαλῆσθαι τὸν οὐρανόν, τὸ ἀτμόπλοιο...

πρὸς περιήγησιν τοῦ ἀνωτέρου στενοῦ, ἐν ᾧ εὐρίσκονται τὰ παλαιὰ λατομεία τῶν πλωφίων λίθων...

Παρελθόμεν μετ' ἡμῶν καὶ δύο πυροβόλα ἐπιπέζοντες πάντοτε νὰ τῶχμεν κανένα κροκόδειλον, διότι ἐνταῦθα τὸ ἀμφίβιον τοῦτο θηρίον εἶνε...

Ἀπέβημεν πηδαλιωχοῦντες τοῦ ἰδίου Παοῦ εἰς τὴν ἀνατολικὴν βραχυῶδη ὄχθη, ὅπου παρετήρει τις ὀλόκληρα ὄρη λαξευθέντα πρὸς τομὴν...

Μετὰ ταῦτα διεβήμεν εἰς τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην ἐπίσης βραχυῶδη καὶ ὀρεινῇ, ὅπου σὺζεται εἰσὶ μέρους ναοῦ, λελαξευμένον ἐντὸς τοῦ θρά...

Μετὰ ταῦτα διεβήμεν εἰς τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην ἐπίσης βραχυῶδη καὶ ὀρεινῇ, ὅπου σὺζεται εἰσὶ μέρους ναοῦ, λελαξευμένον ἐντὸς τοῦ θρά...

Μετὰ ταῦτα ἐπιθεωσάντες εἰς τὴν λέμβον ἐπιέμεν τὸν Νεῖλον, ἀλλ' αἰφνης ἡ λέμβος κινήθη ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Ἐν τούτοις ἀτυχῶς οὐδὲς κροκόδειλος ἀνεφάνη, ἐπιθεώμενος μεγάλως νὰ ἴδω τὸν τὸ θηρίον τοῦτο.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ ἀτμόπλοιο εἰργάζοντο ἀδιακόπως πρὸς ἀνάγκουσιον. Ἡ θερμότης ἦτο λίαν ἐπισοθητῆ, ἥδη δ' ἐπληροῦσε νὰ οὕση ὁ ἥλιος...

Τὴν 28 ὅτε ὁ Φαεθὼν διὰ τοῦ πυρίνου ἀρματός του ἐφάνη βαλῆσθαι τὸν οὐρανόν, τὸ ἀτμόπλοιο...

μάτιζον ἀφρόνετα κύματα. Περὶ τὴν μεσημέριαν ἐφθάσαμεν εἰς Ὀμβιν πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἀσοῦαν.

(Ἐπειτα ἡ συνέχεια.)

Ο ΙΩΒ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΑΥΤΟΥ.

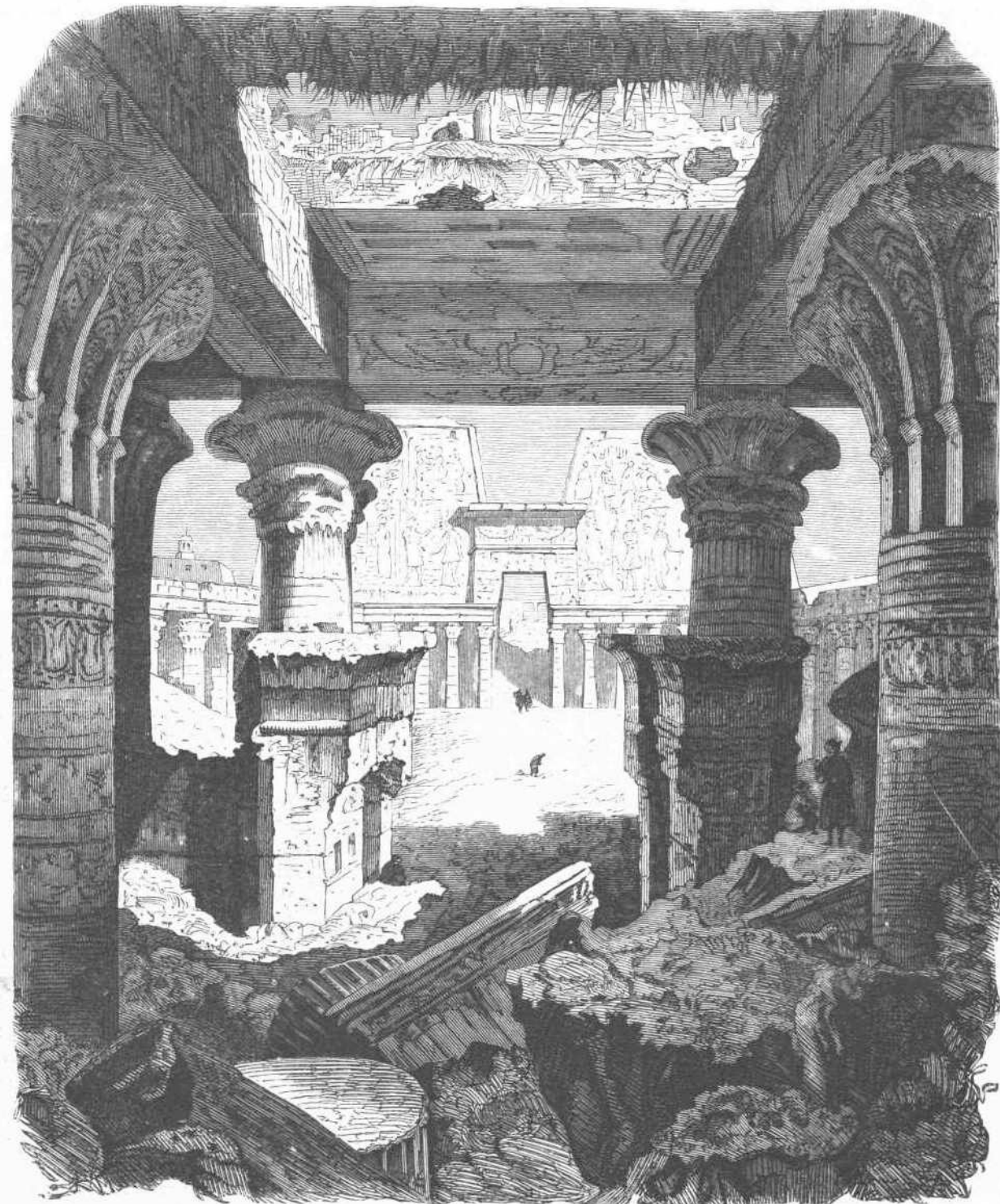
ΑΛΛΙΤΕΝΑΙ πολλοί, καὶ πρὸ πάντων ζωγράφοι, ἰδιαίτερον αισθάνονται κλίση πρὸς τὰς ἀρχαίας βιβλικὰς ὑποθέσεις.

Εἰς τὸν νεωτέρων ζωγράφων, ὅστις μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καταγίνεται εἰς τοιαύτας βιβλικὰς σκηνάς...

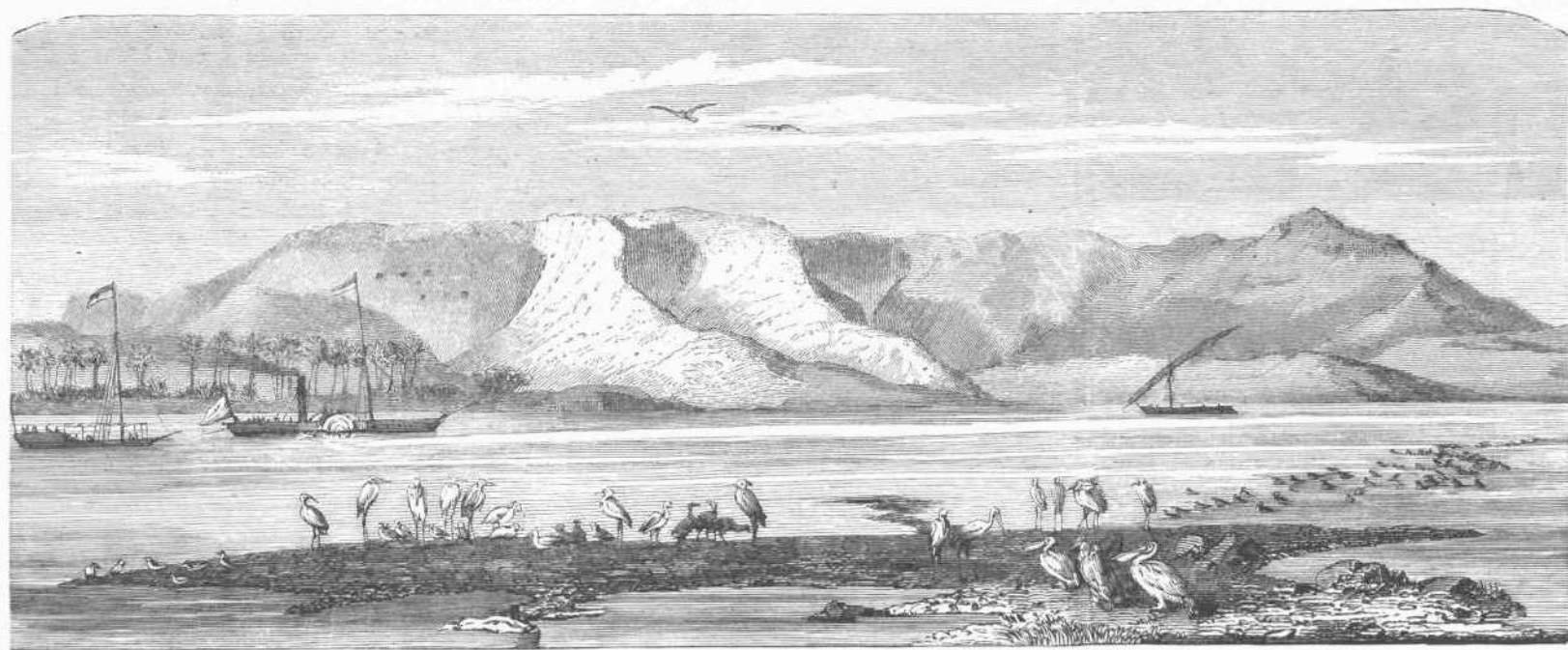
Μετὰ ταῦτα ἐπιθεωσάντες εἰς τὴν λέμβον ἐπιέμεν τὸν Νεῖλον, ἀλλ' αἰφνης ἡ λέμβος κινήθη ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Ἐν τούτοις ἀτυχῶς οὐδὲς κροκόδειλος ἀνεφάνη, ἐπιθεώμενος μεγάλως νὰ ἴδω τὸν τὸ θηρίον τοῦτο.

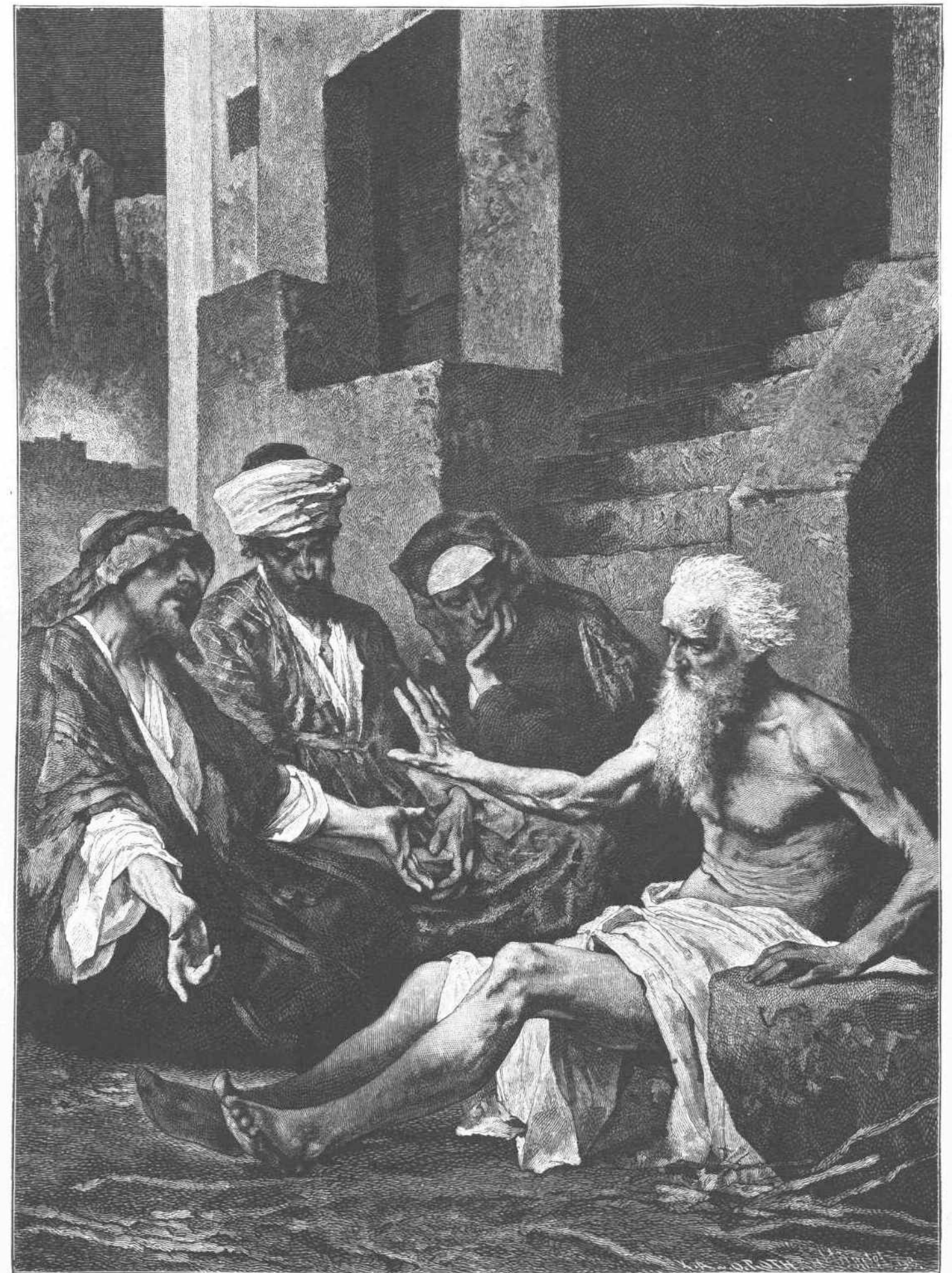
Τὴν 28 ὅτε ὁ Φαεθὼν διὰ τοῦ πυρίνου ἀρματός του ἐφάνη βαλῆσθαι τὸν οὐρανόν, τὸ ἀτμόπλοιο...

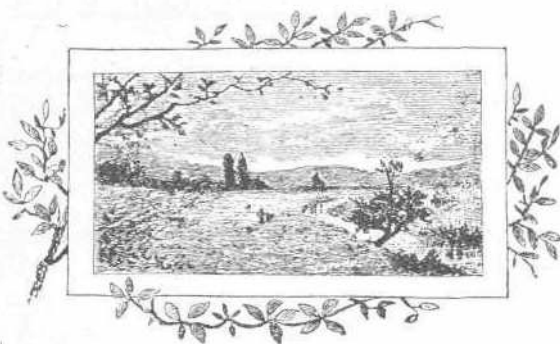
Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΕΔΦΟΥ.
 Περιοδεία εις την Ἄνω Αἴγυπτον ὑπὸ Σ. Κρητικοῦ.

Η ΒΡΑΧΩΔΗΣ ΟΧΘΗ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ.
 Περιοδεία εις την Ἄνω Αἴγυπτον ὑπὸ Σ. Κρητικοῦ.

Ο ΙΩΒ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΑΥΤΟΥ.

Η ΝΕΑΡΑ ΔΕΣΜΩΤΙΣ. *)

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τῆς
Κας Ἑλένης Μ. Ἀντωνοπούλου.

ΚΑΘΩΣ ὁ βλατανῶν στάχυς μέχρι τέλους
ὀριμάζει
Ἡ ὄρεπ' ἀπὸ τοῦ ὄρους φαίνεται, δὲν πληθαίνει·
Ὡς ἡ σταφυλὴ δὲ ἴσως μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ θέρου,
Ἐκ τῆς ὄρουσας πρώτας τοὺς καρποὺς τοὺς
γλυκυτέρους

Πίνει δ' αἰσθητικῶς, τὸν λήθρον μὴ φοβουμένη·
Ὡς αὐτὴν ἐγὼ ἐπίσης ἴδω ἀναπτυσσομένη
Ἐν νεότητι καὶ κάλλει, εἰ καὶ ἡ παρούσα ὄρα
Ταραχὰς καὶ λύπας ἔχει, νὰ χαθῶ, δὲν θέλω,
τόρα.

“Στωϊκός, ψυχρὸς τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν θάνατον ὡς
σπεύσῃ.

Ἐγὼ κλαίω, πλὴν ἐλπίζω, ὅταν δὲ ἀγρίως πνεύσῃ
Τοῦ Βορρᾶ τὸ μέλαν βέμμα, ὦ γνωρίζω τί νὰ
πράττω,

Καὶ κρατῶ τὴν κεφαλὴν μου ὑψηλὰ ἢ πρὸς τὰ
κάτω.

Ἄν ὑπάρχωσιν ἡμέραι μεστὰὶ λύπης καὶ πικρίας,
Εἶναι ὅμως τόσαι ἄλλαι πλήρεις ὄντως γοητείας.
Καὶ τοῦ μέλιτος ὁ κόρος δὲν ἀφίνει ἀηδίαν;
Τίς δ' ὄκακός δὲν κρύπτει εἰς τοὺς κόλπους
τριφυϊάς;”

“Πλάσματα τῆς φαντασίας ἐν ἐμοὶ πολλὰ ἐγ-
κρύπτω,

Καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἐνταῦθα ἐν τῇ κεφαλῇ μου
κῦπτω,

Τῆς εἰρηκτῆς αὐτῆς οἱ τοῖχοι μὲ πιέζουσι ματαίως·
Ἐπὶ τὸν χρυσοῦν περὶ τῶν τῆς ἐλπίδος θάινω
τέως.

Ἐκ τοῦ θηρευτοῦ ἀγρίου τῶν παγίδων ἐκφυγούσα,
Καὶ ἐμοὶ ῥωγροτέρα καὶ εὐτυχεστέρα ὄσα,
Κελαδεὶ ἢ Φιλομήλῃ, τὸν ὀδρανίον δ' αἰθέρα
Διατρέχουσα ἵδρυνε δι' ἀσμάτων τὸν ἀέρα.”

“Πῶς τὸν θάνατον ἀκαίρως, οἶμοι, νὰ ἐπιθυμῶς;
Ἡσυχος εἶμαι ὅταν κοιμηθῶ ἢ ἀγροπνήσω.
Καὶ οὐδ' ἐν τῇ ἀγροπνίᾳ οὐδ' ἐν ὕπνῳ μὲ ταραττει
Τοῦ ἐνόχου συνειδήτους ὅτι φαντασία πλάττει.

Εἰς τὸ ὄμμα τὸ γελῶν θυμηθῆναι διακρίνω,
Ἡν διὰ τῆς ὀφθαλμοῦ ἐπὶ πᾶσι διαχύνω,
Πανταχοῦ, ἐδῶ ἀκόμη, ἢ ἐμφαντασίαι μου μόνον
Ἐπὶ σκυθρωπῶν προσώπων χαρὰν δίδει ζωογόνον.”

“Ἡ ἐμὴ ὀδοιπορία ἐκ τοῦ τέρματός τῆς εἶναι
Ὡς πολὺ μακρὰν εἰσεῖ! Φεύγω ἴδω, πλὴν ἐκεῖναι
Αἰ πτελέαι αἰ ἀνοῦσαι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μου ὅλης
Εἶναι τόσαι! καὶ διήλθον ἐξ αὐτὸν τὰς πρώτας
μόλις.

*) Τὸ ποίημα τοῦτο εἶναι μετάφρασις τῆς περι-
φήμου ᾠδῆς τοῦ Ἀνδρέου Χενιέρου “La jeune Captive”,
ἣν ὁ μέγας οὗτος ποιητὴς ἔγραψεν ἐπὶ τῆς Προκορα-
τίας ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, ἐνθὰ
ἐκρατεῖτο καὶ ἡ δεσποινὴ δε Κοϊσιν πρὸς ἣν ἀναφέ-
ρεται τὸ ποίημα. Καὶ ὁ μὲν ἀτυχὴς Χενιέρου ἔχθη
μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν λαμψὴν ἀγορὴν, ἢ δὲ ἠρώς
τοῦ ἐσώθη, περὶ τοῦτο τοῦ Ἰουστινιανῷ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ θύτου τούτου τὴν κοινὴν τὴν πανδοκίαν
Μόλις πρὸ ὀλίγου ἤλθον, ἐπὶ μόνον σιτημὴν μίαν
Ἰσχυρὰ νὰ προσκολλήσω εἰς τὰ χεῖρά, τὸν κρατῆρα·
Ἰδοὺ ἔχω αὐτὸν ἐν πλήρῃ ὄλῳ εἰς τὴν χεῖρά.”

“Ναί, εὐρίσκαμαι ἀκόμη εἰς τὴν ἀνοιξὴν καὶ θέλω
Νὰ γνωρίσω καὶ τὸ θέρος! Ὡς τὸν Φαίδον ἀνα-
τέλλω

Ἐκ μιᾶς εἰς ἄλλην ὄραν, ὡς αὐτὸν δὲ νὰ φωτίσω
θέλω, καὶ τοῦ ἔτους ὄλου τὴν ὁδὸν νὰ διανύσω·
Ἐπὶ τοῦ στελέχους ὅτι διατρέπω, τὸ γνωρίζω.
Εἶμαι ἡ τιμὴ τοῦ κήπου. Τῆς ἡμέρας δὲ νομίζω
Ἐπιθυμῶ εἰσεῖ εἰς τὴν πρώτας τῶν ἀκτίνων.
Καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω τὴν ἐσπέρην ἐξ ἐκεῖνων.”

“Ἄφες, θάνατε, ὦ φύγε, δύνασαι νὰ περιμείνης·
Φύγε, ὑπαγε πρὸς τοὺς κατατρώγει τῆς αἰσχύνης
Καὶ τοῦ τρόμου ἢ ἰδέα, θύματα ἀπειθείας!
Εἰς αὐτοὺς σπεύσον νὰ δώσης ἀληθεῖς παρηγορίας!
Ἀνθρᾶν χλόην εἰσεῖ δι' ἐμὴ ἢ φύσις ἔχει,
Καὶ γλυκὺς δεσμὸς φίλας τὴν καρδίαν μου
κατέχει.

Πλεῖστα θέλητρα προσφέρει τῶν Μουσῶν ἢ
συναυλία.

“ὦ, δὲν θέλω, οὐχὶ τόρα, ν' ἀποθάνω· τίς ἡ θεία;”

Εἰ καὶ ἤμην ἐν τῇ θλίψει, ἐν εἰρηκτῇ δεθυθισμένως,
Πλὴν ἢ λύρα μου ἀντῆχει μοιλοντοῦτο ἔρωμένως,
Ὅτε ἤκουε τοὺς φθόγγους καὶ ἐξύπνα ἐκ τῶν
τόνων

Τῆς ὀραίας αἰχμαλώτου τῶν εὐχῶν καὶ παρα-
πόνων.

Ἀθροισμῶν δὲ ἐπ' ὀλίγον τοῦ ζύγου μου τὰς
ἀλύσεις

Τῶν πενθίμων ἡμερῶν μου τὰς ποιητικὰς ἐκ-
χύσεις,

Ἡρμωσα πρὸς τοὺς κανόνες καὶ μετέδωκα εἰς
στίχους

Τοὺς πολλοὺς τοῦ στόματός τῆς ἀφελείας καὶ
ἠδέει ἤχους.”

“Ἰσως ὅμως οἱ παρόντες ἐναρμόνιοι μου ἤχοι,
Μάρτυρες τῆς φυλακῆς μου, τῆς σπουδῆς θέ-
λουσι τύχει

Ἐραστῶν τινῶν, οὓς θέλει θασανίζει ἢ ἰδέα
Ποία ἄρα γὰ νὰ ἦτον ἡ ὀραία αὐτῆς νέα.
Χάρις ἄπειρος ἐκόσμη καὶ αὐτὴν τὴν ὀμιλίαν
Καὶ αὐτὸ τὸ πρόσωπόν τῆς. Ὡς αὐτὴν δὲ τὴν
ἴδιαν

Ἐφοβοῦντο μὴ προθῶσιν αἰ ἡμέραι των ταχέως
Ὅσοι εἰς αὐτὴν πλησίον τὰς διήρχοντο ἡδέως.”

ΟΡΑΤΙΟΥ ὩΔΗ 23 BIBA. Α'.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΧΛΟΗΝ. *)

Μετάφρασις Π. Ματαράκη.

ΜΕ φεύγει, Χλόη, ὡς νεβρὸς ἀρτιθλήξ δρο-
κάδος

Ὅστις εἰς ὄρος δύσβατον τὴν ἐμφροβὸν μητέρα
Ζητεῖ καὶ ὄν κινουμένως ποιεῖ πᾶς δάσους κλάδος
Καὶ τοῦ ζεφύρου ἢ πνοῆς εἰσεῖ ἢ λεπτοτέρα.

*) Τὸ μικρὸν τοῦτο ποιητικὸν πῆρες χάριτος,
τροφευτικῶς καὶ ἀφελείας ἐν τῇ πρωτοτύπῳ, φαίνεται
ὅτι εἶναι μετάφρασις ὁμοίου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ
δυστυχῶς ἀπολεσθέντος, ἐξ οὗ αὐξάνονται τρεῖς στίχοι
ἀποδιδόμενοι εἰς τὸν Ἀνακρέοντα, οἱ ἀκόλουθοι·

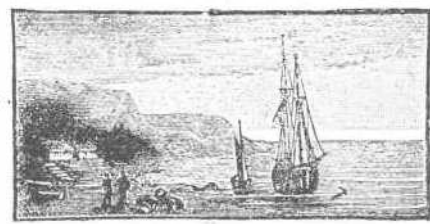
Ἄγανθός, οὐτὸ τε νεβρὸν νεοθλήξ
Γαλαθηνόν, ὅστις ἐν ὄλῳ κερασοῦς
Ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπιποθή.

Τοὺς στίχους τοὺτους ἐμπίληθ' ὁ ἀμύμονος τῆς Ἰτα-
λίας ποιητῆς Ἀριστοῦ εἰς τὸ πρῶτον ἄσμα τοῦ Μα-
τιανίου τοῦ Ἰουστινιανῷ.

Διότι εἴτε φρίζουσιν εἰς ἔσρος πρώϊον
Τὰ φύλλα τὰ εὐκύνητα, εἴτε παρῶν τὴν ἔσρον
Αἰ σαῦρ' αἰ κατακρύβανται, τρώων αὐτὴς γονάτων
Δισθάνεται καὶ πάλλουςαν θαθέως τὴν καρδίαν.

Καὶ ὅμως δὲν ἀκολουθῶ ἐγὼ τὰ ἔργατά σου,
Ἴνα ὡς τίμηρ' ἢ σκληρὸς τῆς Γαϊτουλίας λέων
Σὲ θρασύω. Τὴν μητέρα σου ἄφες, ὦ Χλόη,
πλέον.

Ἄνδρ' ἀπαίτουδν τὰ ὄραμα πρὸς γάμον θέλη-
τρά σου.

ΤΟ ΟΙΚΗΜΑ ΤΩΝ ΕΣΤΙΑΔΩΝ
(VESTALES)
ΕΝ ΡΩΜΗΙ.

Ἐστὶν ἡ Ῥώμη κατέστη
πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς
Ἰταλίας, πολλὰ μὲν βελ-
τιώσεις ἐγένοντο καὶ ἐπι-
σκευαὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ
πλατείαις τῆς πόλεως,
ἐκτεταμέναι δὲ ἐνηργή-
θησαν καὶ ἀρχαιολογικαί
ἀνασκαφαί, αἵτινες δι-
εφώτισαν καὶ διαφωτισοῦσι καὶ
ἐκάστην τὸ σκοτεινὰ εἶτι μέρη ἐν τῇ
ἀρχαίᾳ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.
Μία τῶν σπουδαιοτέρων καὶ πε-
ριεργωτέρων ἀνασκαφῶν εἶναι καὶ
ἡ γενουμένη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῆς
Ῥώμης Ἀγορᾶ (forum) καὶ
ἀποκαλύψαται τὸ οἰκῆμα, ὅπερ
κατεστῆκεν αἰ ἄναλι τῆς
θεᾶς Ἑστίας ἱερῆται, αἰ
Ἑστιάδες. Τὰ ἐρεῖπια τοῦ
οἰκῆματος τούτου, περιβαλλομένου
ὑπὸ τοῦ γογγύρου τῆς ποιήσεως,
δεσμεύουσι τὴν φαντασίαν
καὶ τὸν νοῦν τοῦ θεατοῦ, ὅστις
εὐρίσκαται ἐν μέσῳ αὐτῶν
ἀνακαλεῖται εἰς τὴν μνη-
μὴν τὴν χριστιανικὴν ἐκείνην
λατρείαν. Περὶ τῆς λατρείας
ταύτης ἔγραψεν ἐσχάτως ὁ
τάς ἀνασκαφὰς διευθύνων
διήσκμος ἀρχαιολόγος Ῥοδῶλος
Λαντοσιάνης ἐμυθιστάτην
μονογραφίαν.

Ἡ Ἑστία, ἢ τὸ Κρόνον καὶ τῆς Ῥέας
θυγάτηρ, ἐλατρεύετο ὡς ἡ θεὰ καὶ
προστάτις τῆς οἰκιακῆς ἑστίας,
καὶ ἐπεκαλεῖτο ὡς ἀρωγὸς καὶ
σκέπη τῆς εἰρήνης καὶ τῆς
εὐλογίας ἐν ταῖς οἰκογενείαις.
Τὸ ἄγαλμα αὐτῆς εὐρίσκαται
ἐν τῇ Ἰουστινιανῷ Μουσειῷ,
ἣδ' ἐξ εὐρίσκαται

νομένου τοῦ Ἰουστινιανῷ, ἐνθὰ περιγράφεται τὴν
φυγὴν τῆς Ἀγγελικῆς. Ἐπίσης καὶ ὁ Ἰάσος εἰς τὴν
χωρίον τῆς Ἑρμινίας. Πολλὸ ὄρθως λέγει ὁ
Sainte-Beuve περὶ τῆς Ἀντικαίης ποιήσεως.

La muse des Latins, c'est de la Grèce encore.
Son miel est pris des fleurs que l'autre fit éclore.

Τὸ μέλι δὲ τοῦτο τῶν Ἑλληνικῶν ἀνθέων
δὲν παύει ἀρτῶν τὰ ἐξωχότερα ποιητικὰ
προϊόντα πᾶσι ἐποητῆς καὶ
ἐθνοῦς, καὶ χορηγῶν αὐτοῦ
ἄσμα καὶ γέσιν, ἣν ἐν τῇ
ἐπιφάνει αὐτῶν λειψῶν δὲν
ἠδύναντο νὰ ἀποκτείνωσι.

ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ πρίγκιπος
Τορλόνια ἐν τῇ ἐπιφάνει
Λουγγάρῳ καὶ εἶναι δυσκόλως
πιστῶν τοῖς ἀρχαιολόγοις.
Σμῆν καὶ ἀγνὴ περιστάται ἢ
θεὰ ἐνώπιον ἡμῶν εἶναι δὲ
τοῦτο τὸ μόνον σαφὲς
ἀγαλμά τῆς. Ἰσχυρὰ μὲν ὄρθη
καὶ ὑψηλὰ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα
ἔχει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα
ἐκράτει σακίον, ἢ θεὰ προσδέπει
ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς θάλασσης
μετὰ μεγαλοπρεπῶς σεμνοπραΐας.
Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώ-
που τῆς εἶναι ἡσυχία καὶ ἡ
ὄλη μορφή τῆς ἐμπνεῖσι
σεβασμῶν. — Ἡ λατρεία τῆς
ἑλληνικῆς ταύτης θεᾶς
μετεκοιμίσθη εἰς Ῥώμην
κατὰ τὴν μυθολογικὴν εἶτι
ἐποχὴν τῶν βασιλείων. Ἐξου-
σίαις ἱερέται, καλούμεναι Ἑστιάδες,
ὑπερέτερον αὐτὴν ἐν τῷ
ναφ' μετ' ὀλίγον ὁ ἀριθμὸς
αὐτῶν ἀνετίθθη εἰς ἑξί,
καὶ θεοδύτου εἰς ἑπτὰ.
Αἱ Ἑστιάδες ἀφιερόντο εἰς
τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναοῦ
οὐχὶ νεώτεροι τῶν ἑξί ἐπὶ
ἐπὶ πρεσβυτέραι τῶν δέκα,
ἐξελέγοντο δὲ μετὰ τῶν
ὑμειτέρων καὶ εὐειδετέρων
κορῶν. Δύο ἐπιβάλλοντο
αὐταῖς ὄρακα πρὸ τῆς
παράδοχῆς· ὁ ὄρακος τῆς
ἀγνοίας καὶ ὁ ὄρακος περὶ
ἐπιληψίας τῶν ὑπὸ τῆς
ὑπηρεσίας τῶν ἐπιβαλλομένων
αὐταῖς καθήκοντων.
Ἡ παράδοξις τοῦ πρώτου
ὄρακος ἐπιμάρτυρα διὰ
φρικώδους θανάτου· Ἡ
Ἑστίας ἐθάπτετο ζῶσα.
Τὰ δὲ καθήκοντα αὐτῶν
συνίσταντο εἰς διατήρησιν
τοῦ αἰώνιου πυρός, καὶ εἰς
διαφόρους ἱεροτελεστίας
εἰτι ἐν κροπῆν εἴτι καὶ
δημοσίᾳ καὶ ἐνώπιον
θλοῦ τοῦ λαοῦ, ὅστις
τάς ἐπέθετο ὡς ἄγιας.
Εἰς ἐξωτερικὸν σημεῖον
τοῦ ἐπαγγέλματός των εἶχον
τὴν κόμην κεκομμένην
καὶ ἐφόρον μακροῦς,
λευκοῦ καὶ πολυπτύχους
χιτῶνας. Ἡ διάρκειά τῆς
ὑπηρεσίας των ἦτο
τριάντα ἐτῶν· κατὰ
τὰ πρῶτα δέκα ἔτη ἐδι-
δάσκοντο, κατὰ τὰ
δεύτερα δέκα ἐξήσκοντο
τὸ ἔργον των, κατὰ
τὰ τρίτα δέκα εὐδίασκον.
Μετὰ παρέλευσιν τῶν
τριάντα ἐτῶν ἠδύναντο,
ἂν ἤθελον, νὰ ἐπιστρέψωσι
εἰς τὴν οἰκογένειάν των
ἢ καὶ νὰ ὑπανδρευθῶσιν,
ὅπερ ὅμως σπανιότατα
συνέβαινεν· αἰ
πλεῖστοι ἔμενον διὰ
παντός Ἑστιάδες, διότι
πολλὰς ἀπελάμβανον
τιμὰς. Βασιλεῖς καὶ
αὐτοκράτορες συνέβουλεύοντο
αὐτάς καὶ ἡ γνώμη των
εἶχε μεγάλην ἐπιρροὴν
ἐν τοῖς πολιτικῶν
ζητήμασι. Ὅσακις
ἐξήρχοντο μεταχειρί-
οντο ἄμαζαν καὶ ἵππους
πολυτελεῖς, διότι ἡ
κοινότης των διέθετε
μεγάλου πλοῦτου, καὶ
εἶχε μέγα προσωπικὸν
δόλουν ἀνδρῶν καὶ
γυναικῶν, οἵτινες οὐ
μόνον πάσας τὰς οἰκιακὰς
ὑπηρεσίας ἐξετέλουν
ἀλλὰ ἐπιλήρουσιν καὶ
ἐκάστην ὄρακος τὴν
ἐν τῷ περιστάτῳ τῆς
οἰκίας εὐρισκομένην
δεξιάνην. Ῥητὸς νόμος
ἀπηγόρευεν εἰς τὰς
Ἑστιάδας νὰ μεταχειρί-
νται τὸ κοινὸν τοῦ
ὄρακου τῆς πόλεως
ὕδωρ, καὶ ταῖς ἐπέ-
βαλλον ἢ νὰ τὸ ἀντλῶσιν
ἐξ ἰδιαιτέρων πηγῶν
ἢ καὶ νὰ περισυρῶσιν
τὸ ὕδωρ τῆς βροχῆς.
Αἱ περὶ τῶν Ἑστιάδων
εἰδήσεις φθάνουσι
μέχρι τῆς δ' μ. Χρ.
ἐκατοστατηρίδος, ὅτε ὁ
Χριστιανισμὸς καθήργησε
καὶ τὴν λατρείαν ταύ-
την, ἣτις ἦτο μία τῶν
σεμνοτέρων καὶ ποιητι-
κωτέρων τῆς ἀρχαίας
ἐποχῆς.

Ἐστὶν ἡ Ῥώμη κατέστη
πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς
Ἰταλίας, πολλὰ μὲν βελ-
τιώσεις ἐγένοντο καὶ ἐπι-
σκευαὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ
πλατείαις τῆς πόλεως,
ἐκτεταμέναι δὲ ἐνηργή-
θησαν καὶ ἀρχαιολογικαί
ἀνασκαφαί, αἵτινες δι-
εφώτισαν καὶ διαφωτισοῦσι καὶ
ἐκάστην τὸ σκοτεινὰ εἶτι
μέρη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ῥωμαϊκῇ
ἱστορίᾳ. Μία τῶν σπουδαιοτέρων
καὶ περιεργωτέρων ἀνασκαφῶν
εἶναι καὶ ἡ γενουμένη ἐν τῇ
ἀρχαίᾳ τῆς Ῥώμης Ἀγορᾶ
(forum) καὶ ἀποκαλύψαται
τὸ οἰκῆμα, ὅπερ κατεστῆκεν
αἰ ἄναλι τῆς θεᾶς Ἑστίας
ἱερῆται, αἰ Ἑστιάδες. Τὰ
ἐρεῖπια τοῦ οἰκῆματος τούτου,
περιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ
γογγύρου τῆς ποιήσεως,
δεσμεύουσι τὴν φαντασίαν
καὶ τὸν νοῦν τοῦ θεατοῦ,
ὅστις εὐρίσκαται ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἀνακαλεῖται εἰς τὴν
μνημὴν τὴν χριστιανικὴν
ἐκείνην λατρείαν. Περὶ τῆς
λατρείας ταύτης ἔγραψεν
ἐσχάτως ὁ τὰς ἀνασκαφὰς
διευθύνων διήσκμος ἀρχαιολόγος
Ῥοδῶλος Λαντοσιάνης ἐμυθιστάτην
μονογραφίαν.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ.
(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 221.)

ΕΝ τοῖς σῶμασι τοῦ τακτικῷ Ἑλληνικῷ
στρατοῦ, τὰ ὅποια διεκρίθησαν αἰετοῦ
διὰ τὸ εὐροκρον καὶ τὴν
ψυχαρίαν αὐτῶν, συγκαταλέγεται ἡ
χωροφυλακὴ, ἀποτελου-
μένη τὸ πλεῖστον ἐξ ἀνδρῶν,
εὐδοκίμων ἐπὶ πολλὰ
ἔτη ὑπερεπείκων ἐν τῷ
πελάγῳ. Τίς, ἐπισκεψθεὶς τὴν
Ἑλλάδα, δὲν εἶδε τοὺς
συντακτοὺς

ἐκείνους ἀνδρας, οἵτινες ἐν
τῇ σοβαρῇ αὐτῶν στολῇ
τόσον ὑπερήφανον καὶ
ὄντως στρατιωτικὸν ἔχουσι
τὸ παράστημα; Τίς δὲν
ἤκουσε περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν,
ὅς προσήμερον κατὰ
καιροὺς εἰς τὴν πατρίδα;
Οἱ χωροφύλακες εἶναι καὶ
φρουροὶ τῶν πόλεων καὶ
ἀστικοῦ τῶν φυροδίων καὶ
κακούργων καταδιώκται·
αὐτοὶ ἀναβῆται ἡ Κυβέρνησις
ὑπηρεσίας ἀπαίτουσας
γνώσιν τοῦ τόπου καὶ
ἀφορίαν· αὐτοὶ εἶναι οἱ
ἀτρόμητοι τῶν ὄρων
φύλακες. Ἐὰν ἡ ληστεία,
συνείπεια τῶν ἀνέκαθεν
κακῶς χαρακτηνόντων ὄρων
τῆς χώρας ἤμῶν, ἐξέλιπε
ἴδω ἐντελῶς, τοῦτο
ἀφείλεται ἐν μέρει καὶ
εἰς τὴν χωροφυλακίαν.
Εἰς πολλὰς εἰδομας
πολλοὺς ἀπλοὺς χωροφύλακας,
ὄν τὸ στήθος ἐκδύσει τὸ
παράσημον τοῦ Σωτῆρος,
παράσημον ἀπονεμηθὲν
αὐτοῖς ἐντίμως καὶ δικαίως,
διότι τὸ ἐκέρδιον μὲν
κίνδυνον τῆς ζωῆς των,
τὸ ἐκέρδιον ἐν μέσῳ
περιπετειῶν καὶ κινδύνων
ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς
πατρίδος. Ἡ παρατεθειμένη
εἰκὼν παρὶστὰ ἀπόσπασμα
χωροφυλάκων περιπολοῦν
εἰς ἔρημον καὶ ἀπόκεντρον
στενόν, καὶ οὐδόλλως
ἀμφιβάλλοντες ὅτι οἱ
ἡμέτεροι ἀνηνθῶσται,
καὶ ἰδίως οἱ ἐν τῇ
ἐξωτερικῇ οἰκονομίᾳ,
μετὰ συγχρινίσεως
θέλουσι προσλήθωσι
τὰ θλέμματα των ἐπὶ
εἰκόνας ἀνακαλούσας
αὐτοῖς στρατιωτικῆς
τοῦ θῆου ἡμῶν, περιποιοῦντας
ὄντως τιμὴν εἰς τὸν
τακτικὸν ἡμῶν στρατόν.

τῆς γῆς· δὲν ἐπρόκειτο
περὶ ἔργου εἰς ἄκρον
ἐποικιστικῷ. Τὸ μέρος,
ἐν ᾧ συνέβαινον ταῦτα,
ἐκαλεῖτο “ἡ κοιλὰς τῶν
λυγαριῶν”, καὶ τοῦτο
διότι εἰς τὸ θάθος τῆς
μικρᾶς ταύτης κοιλιάδος,
ἣν διέθεχε μικρὸς καὶ
θολὸς βύαξ, συνεπικουροῦντο
θῆμοι λυγαριῶν, ὃν οἱ
μαῦροι κλώνοι καὶ τὰ
χρυσόχρονα ἄνθη ἐφαίνοντο
ὡσαύτως λαβόντα τὸν
χρωματισμὸν αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ χρυσοφόρου ἐδά-
φους, ἐφ' ᾧ ἐφύοντο.
Ὅτε οἱ ἀνεμοὶ τῆς
Ισημερίας ἐγκαινίζουσι
τὴν ὄραν τοῦ καύσαντος,
τὰ δανδρόλλια ταῦτα
κοσμοῦνται διὰ τῆς
λαμπρᾶς αὐτῶν ἑαρινῆς
στολής· λαμπρῶς
κινουμένα ὑπὸ τὴν
γλιγαριῶν τῆς ἐσπέρας
ἀέρας περιρραίνουσι
τὸ ἔδαφος διὰ χρυσοῦς
θροχῆς, καὶ ἀναδίδουσι
τὸ λεπτόν αὐτῶν ἄρωμα,
ὅπερ ἔχει ὁμοιότητά
τινα πρὸς τὸ ἄρωμα
τῆς ἀμυγδαλέας.

Ἄλλ' ἐν τῇ κοιλίᾳ ταύτῃ
δὲν προσεῖχεν ὁ κόσμος
εἰς τοῦτο καὶ θειοθεῖαι
ἀπάλασαν χρόνον τὸ
θαυμάσιον τὰς ἐξημέρας
ταύτας τῆς φύσεως
καλλονάς. Τὰ δένδρα
καταβαρῶντο ἀπροσέκτοι,
οἱ θράχοι ἐξητάζοντο
πρὸς ἀνακόλυσιν
χρυσοῦ· τὸ ἔδαφος ἦτο
ὄλῳ τετραπυμένον,
καὶ ἀπὸ τῶν ὄρων
τότων ἐξήρχοντο
ἀνθρώπινοι κεφαλαὶ
κεκοιμημένοι, ῥυπαροὶ,
ἀγνώριστοι σκεδῶν.
Ὅλων τῶν φυλῶν καὶ
ἐθνικότητων εὐρίσκαται
ἐνταῦθα ἀνθρώποι,
καὶ οὐδέμια ἔπληρε
διακρίσεις κοινωνικῆς
τάξεως. Ὅταν πάντες
ἔχουσι τὴν αὐτὴν
πιθανότητα τῆς

ἀδιαβάτους· ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Τραπεζῆς τῆς Μελοθύρης, ἑλθὼν ἔφιππος, ὅπως ἐγκαταστήσῃ ἀργυρομαθίαιον ἐντὸς ἀμάξης, ἐδιηγείτο ὅτι ἐκινδύνευσε δεκάκις καθ' ὅδον νὰ παρασυρῆ ὑπὸ τῶν χειμάρρων· ἄλλοι πάλιν ἔλεγον ὅτι συνήγτρασαν καθ' ὅδον ἀμάξας ἀνεστραμμένας καὶ δεθυλασμένας ἐν τῇ βορβόρῳ. Ἡ ὁδὸς κατὰ τὴν μαρτυρίαν ὄλων δὲν ἦτο εἰμὴ ἀδιέτοδον τέλημα, καὶ οὐδεμίαν ἠδύνατό τις νὰ ἐλπίσῃ ἐξωθεν βοήθειαν. Αἱ εἰδήσεις αὗται ἦσαν εἰς ἄκρον δυσάρεστοι· ἐν τούτοις ὅμως οἱ ὄροκται ἔσπευον νὰ λάθωσι μίαν ἀπόφασιν καὶ νὰ ἐκλέξωσι μεταῦ χρυσοῦ ἄνευ ἄρτου, ἢ ἄρτου ἄνευ χρυσοῦ. Ὁμορφώνας πᾶντες εὐωκῶν τὴν προτίμησιν εἰς τὸν ἄρτον, καὶ πολλοὶ ἀνεχώρησαν ἀφίοντες καὶ καλύβας καὶ ἐργαλεῖα.

Ὅπως εἶγον τὰ πράγματα, ὅτε ἐσπέραν τινὰ ἐφάνη ἐρχομένη ἐκ νότου, ὄηλ. ἐκ Μελοθύρης, θαρεῖα ἄμαξα συρομένη θαλασῶς ἀπὸ ὀκτώ ζευγῆ θωῶν· ἡ ἄμαξα αὕτη ἐκαλύπτετο ὑπὸ πάνινο ἐπιστεγάσματος καὶ ἔφερε κεφαλαίους γράμμασι τὴν ἐξῆς ἀλλόκοτον ἐπιγραφήν· Παντεχνειῖον. Οἱ ὅδες ἦσαν λακωνισμοὶ μέχρι τῶν ὠτων καὶ τόσον ἰσχυροί, ὥστε τὸ δέρμα τῶν ἐσχημάτιζε πυχᾶς ἐπὶ τῶν ἐξεχουσῶν πλευρῶν τῶν· αἱ βράχεις αὐτῶν ἐφαίνοντο δυσανάλογως μακρᾶι καὶ ἡ πίσις τοῦ ζυγοῦ ἐπὶ τῶν ξηρῶν αὐτῶν ὤμων εἶχεν ἀνοίξει εἰς διάφορα μέρη πληγᾶς. Τρεῖς ἄνδρες βακένδουτοι ὠδήγουν τὴν περιεργὸν ταύτην ἄμαξαν, κρούοντες τὰς μάστιδάς των δυνατὰ, καὶ θλασσοφρονῶντες ἀνά πᾶν γνῶμην τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Αὐστραλίας. Ἐν μέσῳ τούτων ἀγρίων φωνῶν καὶ κρότων ἡ θαρεῖα ἄμαξα ἀρίχθη εἰς τὴν κοιλάδα· πρὶν ὅμως σταματήσει πλήθος περιεργῶν ἀνθρώπων περιεκύκλωσεν αὐτήν, ὅπως μάθῃ τις ἢ αἰτία τῆς ἐκτάκτου ταύτης ἐμφανίσεως. Διὰ τίνος θαύματος ἡ ἄμαξα αὕτη κατώρθωσε νὰ διέλθῃ τὸ θαλάσσιον δάσος; Τί ἄρα γε ἐκρύπτετο ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἀποθήκῃ, ἢ τὸ σχῆμα ὁμοίως πρὸς παμμέγεθες φορητὸν νοσοκομεῖον καὶ ὁ τίτλος ἦτο τόσον μυστηριώδης; Ταχέως ἐγνώσθη ἡ ἀλήθεια. Τὸ Παντεχνεῖον δὲν ἦτο ἄλλο ἢ εἶδος κολοσσαίας ἀποθήκης, περιέχουσα τροφάς, ἱκανὰς νὰ διατρέψωσιν ὀλόκληρον πόλιν πολιτορχημένην. Οἱ μετὰ περιεργίας τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἀποθήκης ἐξετάσαντες εἶδον πρὸς μεγάλην αὐτῶν εὐχαρίστησιν ὅτι ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ τυρία, ἱκανὰ πρὸς ἀνεγερσιν ὀλοκλήρου οἰκίας, χοιρομήτρια, παστοὶ ἰχθύος, σάκκοι ὀλόκληροι ἀλεύρου, καὶ θαρεῖα ῥωμίου καὶ ρακῆς. Τίς ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ἀνεξαντήτων τούτων θησαυρῶν; Μικρόσωμος γέρον, ἐρρυτιδωμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, ἔχων ὀφθαλμοὺς γελώνης καὶ ῥίνα καταπόρφυρον. Οἱ ἀγωνιάται τὸν ὀνόμαζον Κύρ Κράους καὶ ὑπήκουον προθύμως εἰς τὰς διαταγὰς του. Καθ' ἣν στιγμὴν κατήλθε τῆς ἀμάξης ἐφάνη ὅτι δὲν ὠδοιπόρει μόνος, διότι ὕψισθεν τῶν σάκκων, τῶν τυριῶν καὶ τῶν θαρελίων ἐκάθητο ἐντὸς τῆς ἀμάξης δύο κόραι, ὧν ἡ μία ἐκράτει τὴν ἄλληλην, νεωτέρα αὐτῆς, ἐπὶ τῶν γονάτων. Αἱ δύο αὗται κόραι δὲν ὁμοίως ἄλλήλας, καθότι ἡ μὲν πρεσβυτέρα ἦτο σχεδὸν γυνή, ἡ δὲ νεωτέρα μικρὸν ἀκόμη κορμίον. Μόλις ἐξήλθον τῆς ἀμάξης, ἡ φήμη διεδόθη καθ' ὅλην τὴν ἀποικίαν ὅτι ἐν τῷ Παντεχνεῖφ τοῦ Κράους ὑπῆρχον καὶ γυναῖκες· πάντες ἔσπευσαν πρὸς τὴν ἄμαξαν ὀθοῦντες καὶ ὀθοῦμενοι ὅπως ἴδωσιν ἐκ τοῦ πλησίον τὸ μέγα τοῦτο θαῦμα. Καὶ πράγματι θαῦμα ἦτο τοῦτο διὰ τὴν "κοιλάδα τῶν λυγαριῶν", ἐνθα οὐδὲ ἔγχεος ποτε γυναῖκες εἶχε φανῆ. Φυσικῶς τῷ λόγῳ ὄλων τὰ θλέμματα προσηλώθησαν ἐπὶ τῆς πρεσβυτέρας κόρης, διότι ἡ νεωτέρα εὐρίσκατο

ἀκόμη ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐκείνῃ, ἧτις δὲν ἔχει γένος. Ἐν τῇ τρυφερᾷ παιδικῇ ἡλικίᾳ ὁ ἀνθρωπος ὁμοιάζει πρὸς τοὺς μικροὺς ἀγγέλους, ὅς ἐλέπομεν ἐν ταῖς εἰκόσι περιβεβλημένους μόνον περὰ καὶ ἄνευ σώματος. Εἰς τοῦτο συνέτεινον καὶ οἱ ἀγγελικοὶ αὐτῆς ὀφθαλμοὶ καὶ αἱ στοργικὰ αὐτῆς παρειαί· μ' ὄλον τὸ πτωχὸν αὐτῆς ἔνδυμα ἢ μικρὰ αὐτῆς κόρη εἶχε τὸ πρόσωπον ζωηρὸν καὶ ἀνθηρῶν. Ἡ πρεσβυτέρα εἶχε τύπον ὄλων ἀνθρώπων· τὸ κάλλος τῆς ἦτο ἐκπερασμένον καὶ εἰς ἄκρον ἐλαστικόν. Ἐν τῷ ζοφερῷ αὐτῆς θλέμματι ὑπῆρχε τι τὸ ἐλκῶν καὶ ἀποτρέπον σινάμα, καὶ ὁ ἄπαξ ἰδὼν αὐτὴν δὲν ἠδύνατο ν' ἀποσπασθῇ καὶ ἐζήτει νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ὄρη τῶν σκέψεων τῆς. Ἡ κόρη αὕτη εἶχεν ὑποστῆ τὴν πείραν, ἧτις φέρει τὴν ψυχὴν πρὶν ἢ καταστρέψῃ τὸ σῶμα; Ἡτο ἡ κόρη συνετὴ ἢ δολῆς; Ἡ πανουργία ἢ ἡ ἀθωότης παρεῖχον αὐτῇ τὴν ἀπάθειαν μεθ' ἧς ἔβλεπε ὄλων τὰ θλέμματα προσηλωμένα πρὸς αὐτήν; Βεβαίως ὀπαδὸς τις τοῦ Λαδάρου ἢ ἐδουλολευτο ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας. Οἱ ὄροκται, ἐνοσιεῖται, περὶ τοῦτου δὲν ἐσκέπτοντο, ἀλλ' ἔβλεπον μόνον ὅτι εἶχον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των ὀραίαν κόρην, ἣν ἠδύνατο νὰ θαυμάσῃ κατ' ἀρεσίαν. Ποίας ἡλικίας ἦτον ἡ νεάνις; Δώδεκα, δεκατριῶν, δεκαπέντε ἔτων. Δὲν ἐφαίνοντο μεγαλύτερα τῶν δώδεκα ἔτων· τινὲς ὑπῆρξαν οἱ συνοδοιπόροι τῆς. Περὶ τὸν τράχηλον εἶχε μανθῆλιον χρώματος πρασίνου καὶ ἐρυθροῦ. Τὰ χρώματα ταῦτα παρεῖχον εἰς τὴν ὄψιν τῆς γλυκύτητα καὶ ἀφελείαν. Ὅτι ὅμως εἶδεν εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς ὄλων ἰδιαίτερον χάριν ἦτο ὁ χρωματισμὸς τῆς ὀραίας ἐκείνης κόρης τῆς, ὅστις ἀνεκάλει εἰς τὴν μνήμην τὰς χρυσὰς ἀκτίνας δόντος ἡλίου, παρατρυμμένας διὰ μέσου τῶν φύλλων δάσους ἐν ὄρη φθινοπώρου. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀρμονικῶς συναφῶνουν πρὸς τὸν ἐκείνην κόρης χρωματισμὸν καὶ εἶχον ἐνίστη ὡς ἀντανάκασιν ἐρυθρῶν. Οἱ θερμοὶ οὗτοι χρωματισμοὶ ἐνεφαίνον ὅτι ἐκατέ που πῶρ ἄρατον, ζητοῦν νὰ διασχίσῃ ζοφερόν πέπλον.

— Εἶναι νέα, ἔλεγόν τινες παρατηροῦντες τὴν ὀραίαν ἐκείνην κεφαλὴν, ἐφηρμοσμένην ἐπὶ σώματος παιδός, καὶ θλέποντες τὰ πλήρη καὶ ἐρυθρὰ χεῖλῃ αὐτῆς καὶ τὴν εὐθείαν, λεπτῶς καμπωμένην ῥίνα.

— Ἀνῆκει εἰς τὴν φυλὴν τῶν Μαορῶν, ἔλεγον ἄλλοι, οἵτινες περιηγηθέντες τὴν Νέαν Ζηλανδίαν ἐγνώριζον ὅτι τὰ τέκνα τῶν ἐγχωρίων γυναικῶν, νυμφευομένων Εὐρωπαίους, εἶχον ἰδιαίτερον τινὰ καλλονὴν.

Πλὴν οἰονόησθε καὶ ἂν ἦτο τὸ μυστήριον τῆς ξένης ταύτης φυσιογνωμίας, τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι παρ' αὐτῆς τῆς κόρης δὲν ὑπῆρχεν ἐλπίς νὰ μάθωσι τι. Εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις τοῦ πλήθους αὕτη οὐδὲν ἀπῆντα, οὐδεμίαν ἔδιδε προσοχὴν· τὸ μόνον τῆς μέλημα ἦτο νὰ περιποιητῇ τὴν μικρὰν αὐτῆς ἀδελφὴν, ἧτις ἐρείδουσα ἐπ' αὐτῆς τὸ ἀνθηρὸν αὐτῆς πρόσωπον ἐκοιμᾶτο ἡσύχωσ.

Μετ' ὀλίγον ἤρχισεν ἡ μεγάλη ἀποθήκη τὰς ἐργασίας τῆς. Ὁ γέρον Κράους καπνίζων καὶ φωνάζων εἶδεν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς. Τὸ πάνινον ἐπιστεγάσμα τῆς ἀμάξης ἐσχηματίσθη εἰς εἶδος σκηνῆς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐτοποθετήθησαν τὰ θαρεῖα τοῦ ζύθου, οἱ σάκκοι καὶ τὰ ἄλλα τροφίμα. Ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς σκηνῆς ταύτης ἐτέθη ἡ ἐπιγραφή· "Παντεχνεῖον τοῦ Κράους." Ἐντὸς τῆς σκηνῆς, διαρθεσίως εἰς τμήματα, ἡτοιμάσθη καὶ ὁ κοιτὸν τῆς οἰκογενείας, εἰς ὃν

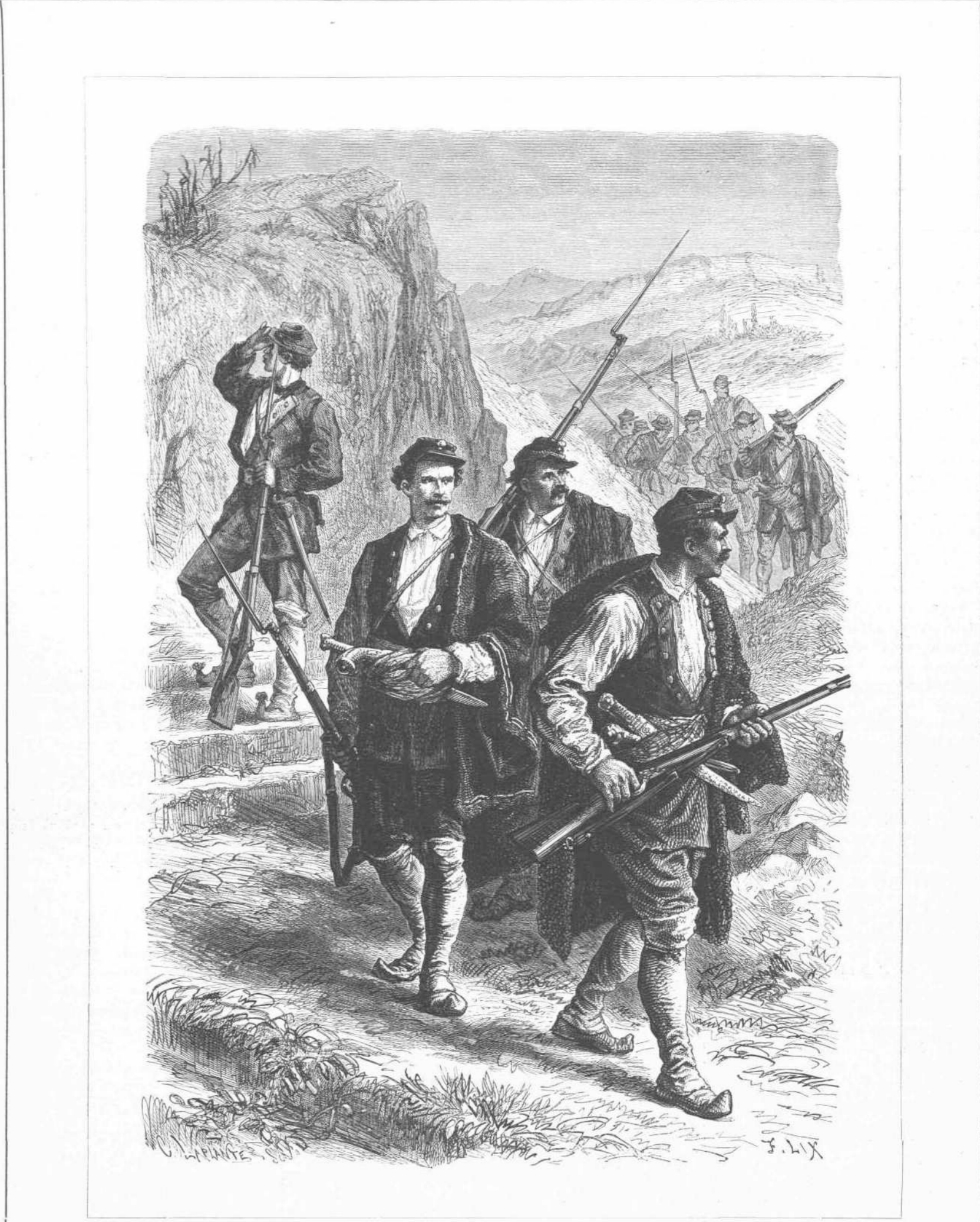
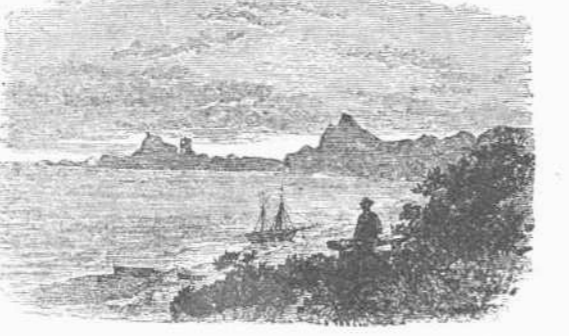
μετ' οὐ πολὺ ἐγένετο ἄφαντος ἡ κόρη κρατοῦσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὴν μικρὰν τῆς ἀδελφῆν.

B.

Ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον διελύθη ὅτε αἱ δύο κόραι εἰσῆλθον εἰς τὴν σκηνήν, εὐρίσκατο καὶ νεανίας τις, ὅστις καθ' ὄλον τὸ διάστημα εἶχε μείνει εἰς ἀπόστασιν τινα. Ὁ νέος οὗτος ἔφερεν ἔνδυμα ὄροκτου τῆς Αὐστραλίας, ὡς οἱ λοιποὶ· ὄηλ. πῖλον πλατύν, ὑποκάμισον ἐξ ἐρυθρᾶς φλανέλλας, ζώνην δερματίνην, ἐν ἣ εὐρίσκατο θυλακίον διὰ τὸ πολύκροτον, καὶ μεγάλα ὑποδήματα, ἀνερχόμενα μέχρι τῶν γονάτων. Καὶ ὁ νέος οὗτος εἶχεν ἰδιαίτερον τινὰ φυσιογνωμίαν. Ἐὰν ἐνεφανίζετο ἐνδοξυμένος κατ' ἄλλον τρόπον, ἦθελε τις δεθαίως ἐκλάσει αὐτὸν ἐκ γένους ὑψηλοῦ καὶ ἀριστοκρατικοῦ. Εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς κυανούς, τὴν κόρην καὶ τὸ γένειον καστανόχρσα, τρόπους δὲ προδίδοντας φανερώς τὴν ἀγγλικὴν αὐτοῦ καταγωγὴν. Ἐφαίνετο ἀνὴρ διελθὼν μακρὸν ἔθον. Ὅτι κυρίως ἐφαίνετο παράδοξον παρ' αὐτῷ ἦτο, ὅτι ἐν ἣ φυσιογνωμία του ἐπερὶοῦσε παρελθὼν θυλακίον, ταυτοχρόνως προσιώνιζε μέλλον εὐτοχίαν. Τοιοῦτος εἶναι τὸ ἐσπέραν ἐνίστη ὁ ὀρίζων, ἐφ' οὐ φαίνονται τὰ ἔγχρη θυλάκιος καὶ ἡ προσδοκία αὐτῆς λαμπρᾶς. Ἐν γένει ὁ νέος ἦτο εὐειδής καὶ στιβαρός· ὡσάκις δὲ ὕψου τὴν κεφαλὴν του εἶχε τι τὸ ἐπιβλητικὸν καὶ εὐγενές. Συνθεσούτο δὲ ὑπὸ ὄροκτου, οὐ τινος τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου διέφερον ἐντελῶς τῶν ἰδικῶν του, διότι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἶχε μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς κεφαλὴν κόρακος. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν μελανοὶ καὶ ἄνευ θλασφάρων, κείμενοι πλησίον ῥινὸς γαμψῆς, ἡ κόρη του ἦτο μέλαινα καὶ ἐπεκρέματο μετώπου μικροῦ, ὥστε σχεδὸν τὸ ἐκάλυπτεν ἐντελῶς. Ταῦτα πάντα καὶ ἡ δραχμὴ αὐτοῦ φωνῆ ἐνεθύμιζον πολὺ τὸ ἀρπακτικὸν ἔργον. Εἰς τὰς νέας κοινότητας, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀγρίας φυλάς, ὅπου ὀλίγην ἐξασκεῖ ἐπιτροπὴν τὸ παρελθὼν τῶν ἀνθρώπων καὶ αἱ προσωπικαὶ ἰδιότητες προσεξέρχουσι, συνηθέσταται εἶναι αἱ ἐπωνυμίαι. Ἐρρεσσεν ἡ ὁμοιότης τοῦ ἀνδρὸς τούτου πρὸς κόρακα, ὅπως τῷ δούθῃ ἡ ἐπωνυμία τοῦ κόρακος. Ὅστω καὶ τὸν σύντροφόν του ὀνόμαζον τὸν ἀριστοκράτην, διότι εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ νίπτῃ ἐκάστοτε τὰς χεῖρας του πρὶν ἢ καθῆσθαι νὰ φάγῃ. Ὁ ἀριστοκράτης ἐκαλεῖτο Πέτερς· ὁ κόραξ εἶχε τὸ κοινὸν ὄνομα Σμίθ. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ κοιλάδι τῶν λυγαριῶν ἦσαν βῆ ἢ ἐπτά ἄνθρωποι, ὀνομαζόμενοι Σμίθ, εἰς αὐτὸν ἐδόθη τὸ ἐπώνυμον τοῦ Μαύρου, καὶ οὕτως ἐκαλεῖτο πάντοτε ὁ Μαῦρος Σμίθ.

Οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες ἦσαν γείτονες καὶ ἐργάζοντο ὁμοῦ· καὶ αἱ σκηναὶ δὲ αὐτῶν ἔκειντο παραπλευρώς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπῆρχε μεταξὺ αὐτῶν εἶδος οἰκειότητος, εἶδος συντροφίας, περὶ ἧς ὅμως ὁ Πέτερς ὀλίγον ἐνδιεφέρετο.

(Ἔσται συνέχεια.)

ΕΛΛΗΝΕΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΕΝ ΠΕΡΙΠΟΛΙΑΙ.

